

Tosimies

□ Kristillinen □ miestenlehti

5/19 6,00 €

**Holy Golf – 21 vuotta
kristittyjen golfaajien kisailua**

4

**Timo Pöyhönen
– Hengen kutsuma lähettiläs**

12

Santa Fellä Finnmarkissa

20

► KUSTANTAJA

Faktapro Oy
Jänismäki 1 A
02940 Espoo
puh. (09) 54 79 74 10
info@faktapro.fi

► TOIMITUS

Jänismäki 1 A
02940 Espoo
puh. (09) 54 79 74 10w
toimitus@tosimies-lehti.fi

► PÄÄTOIMITTAJA

Kimmo Janas
puh. 050 912 7332
kimmo.janas@tosimies-lehti.fi

► ISSN 1458-3224

► KUVANKÄSITTELY

Faktapro Oy/Petri Janas

► PAINO

Oy Arkmedia Ab
PL 180
65101 Vaasa

► ILMOITUSHINNAT 2019

(+ alv 24%)

	mv	2-väri	4-väri
1/1	1.150 €	1.350 €	1.600 €
1/2	670 €	850 €	1.000 €
1/4	400 €	500 €	570 €
1/8	240 €	270 €	350 €

► TILAUKSET

Kestotilaus: 35 € (6 numeroa/vsk)
Määräaikaistilaus: 40 € (12 kk)
tilausmaksut sis. alv 10 %
tilaukset@tosimies-lehti.fi
www.tosimies-lehti.fi
puh. (09) 54 79 74 10

► KANSI

Tosimiehen iskuryhmä teki perinteisen sysyretken Jäämeren rannalle, tällä kertaa upouudella Hyundai Santa Fellä.
© KP Juurikkala

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Holy Golf - 21 vuotta kristittyjen golfaajien kisailua
- 8 KymiRing MotoGp:n testiajo
- 11 Oppi ja elämä
- 12 Timo Pöyhönen – Hengen kutsuma lähettiläs
- 14 Eve & Ossi
- 15 Sopanen! Patavanhoillinen
- 16 Muusikkous Jumalan lahjana
- 19 Taivaasta tuulee
- 20 Santa Fellä Finnmarkissa
- 23 Lyhyestä virsi kaunis
- 23 ICEJ News
- 24 Tosimies kuuntelee
- Roberto Brandao: You Know the Way
 - Saalem Live
 - Eve& Ossi: Yksi niistä
 - Tal Gamlieli: Dania
- 26 Fredrik Ekholmin Israel -kronikka
- 28 Ei sattumaa vaan johdatusta
- 29 Pohojamaan kautta... Kiälletyt aineet
- 30 Tosimies lukee
- Myrskyä ja mystiikkaa
 - Isävuoro
 - Kengät jalasta
 - Uskonnot kohtaavat
- 32 Rakkauden viltti lämmittää
- 34 Tosikuvat
- Mestari Cheng
 - Angel has fallen
- 36 Roolit miehen elämässä
- 38 Tosimies testaa: Suzuki Jimny

▲ Hengen uudistus kirkossamme ry:n toiminnanjohtaja Timo Pöyhönen toivoisi seurakuntien olevan paikkoja, joissa luovuus ja rakkaus voivat vapautua aivan uudella tavalla ja sitä myötä Jumala tulla todellisemmaksi.

▲ Eve & Ossi on sympaattinen aviopari-lauluduo, joka turvaa Jumalaan.
© Jani Laukkanen

▲ Pekka Kujala asuu toistaiseksi Ruotsissa, ja on tehnyt viime vuosina lähetystyömatkoja Pohjoiskalottiin, ja käynyt varsinkin eri helluntaikirkkoissa Suomen ja Ruotsin Lapissa.

▲ Mika Kaurismäen uutuuselokuvassa Mestari Cheng nähdään myös Vesa-Matti Loiri sympaattisena Lapin eläjänä.

Terveiset Jerusalemin Prayer Breakfastilta – Helsingistä

Edellisessä numerossa raportoin kesäkuun alussa Jerusalemissa järjestetystä rukousaamiaistapahtumasta, mutta nyt oli vuorossa vastaava tapahtuma Suomessa, Helsingissä syyskuun lopulla. Kyseessä oli muuten Pohjoismaiden ensimmäinen Jerusalem Prayer Breakfast, eli suomalaiset lähtivät viemään rukousliikkeen soitua eteenpäin täällä Pohjolassa.

Se mitä arvostelin Jerusalemin tapahtumassa liiallisena amerikkalaisuutena, oli täysin poissa Helsingin tilaisuudesta.

Kaksipäiväinen tapahtuma sisälsi galaillallisen, varsinaisen rukousaamiaisen ja seminaarin sekä lähinnä ulkomaisilla vieraille eduskuntavierailun ja kaupunkikierroksen. Tapahtumaan osallistui 200 ihmistä 15 eri maasta, eli kyseessä eivät olleet mitkään paikallistason seur.

Puheenvuoron pääsivät esittämään monet eduskuntamme Israel-ystävät Peter Östmanin johdolla samoin kuin naapurimaidenkin parlamentaarikot.

Koskettavimmat osuudet olivat varmaankin ex-kongressinainen Michele Bachmannin sekä rabbi Yehuda Glickin todella syvälle Sanaan menevät puheet ja rukoukset.

Oman puheenvuoronsa Israelin suurlähettiläs Dov Segev-Steinberg päätti Jesajan sanoin (Jes. 65:17-19). "Katso, minä luon uuden taivaan ja uuden maan. Meneitä ei enää muistella, ne eivät nouse mieleen. Ei, vaan te saatte iloita ja riemuuta aina ja ikuisesti siitä, mitä minä luon.

Katso, ilon kaupungiksi minä luon Jerusalemin, teen riemuitsevaksi sen kansan.

Ja minä riemuitsen Jerusalemissa, iloitsen kansastani. Ei siellä enää kuulu itkun ääntä, ei valitusta...". Vahvasti niin messiaaninen kuin kristittyjäkin koskettava rukous.

Mutta Jerusalemin ja Israelin puolesta kannattaa toki rukoilla muutenkin kuin vain erikseen järjestetyllä aamiaisella, niin alueellisen rauhan kuin varsinkin kimuranttien hallitusneuvotteluiden onnistumiseksi.

Ja kun Yläkerran Iskä puuttuu peliin, kaikki kyllä onnistuu!

Keinonen

Holy Golf – 21 vuotta kristittyjen golfaajien kisailua

Teksti: Kimmo Nykänen

Kuvat: Jani Salokangas

Muutama viikko sitten oli jo 21. kerta, kun kristityt golfaajat kokoontuivat Suomessa Holy Golf -kilpailuun. Pelikenttänä toimi tällä kertaa Hankasalmen Revontuli Golf.

Golf on tosimpien ja yhtäläisillä tosinaisten laji. ”Sitten kun en enää osu liikkuvaan palloon, niin siirryn golfin pariin”. Tuo on se tyyppinen höpö höpö -lause, jota toistellaan.

Kunpa itse olisin ymmärtänyt

► Tämänvuotisen Holy Golf -pääkilpailun voittaja Jani Salokangas järjestelytoimikunnan jäsenen Kimmo Nykäsen (vas.) ja Pekka Söderlundin ympäröimänä.

aloittaa nuorempana tämän todella hienon ja taitoa vaativan lajin parissa. Laji on rakennettu täyteen sääntöjä ja etikettejä, ja sitä voidaan vieläkin pitää elitistisenä lajina.

tisenä lajina.

Kilot pysyvät kurissa

Tuo viimeinen käsitys on karis-

sut lajista pois jo kauan sitten ja ihan syystäkin, koska noin viiden tunnin pelikierros voi maksaa paikasta riippuen 50 euroa. Kun menet pelaamaan vaikkapa

tennistä tunniksi, voi kustannus olla 25 euroa. Tarvitset toki välineet ja jäsenmaksun vuodeksi kerrallaan johonkin golf-seuraan. Kaikki maksaa ja tämän lajin parissa pääset nauttimaan hienoista viheriöistä. Kävelet 18 väyläisen – kierroksen aikana jopa 15 000 askelta ja poltat kropastasi parhailtaan 1500 – 2000 kaloria jne.

Mukavaa yhdessäoloa

Yksi tärkeä osa on lajin sosiaalinen puoli. Niin myös Holy Golfissa se on yksi tärkeimmistä osa-alueista, miksi paikalle tullaan jokaikinen vuosi. Säädökset tekevät golfista niin kiehtovan kuin se on. Ilman sääntöjä jokainen voisi huiskia palloa mielimäärin ja vieläpä päämäärättömästi. Golfin pelaaminen antaa pelaajalleen sopivasti haastetta ja ilman sääntöjä tuo elementti puuttuisi.

Keskeinen sijainti

Hankasalmen Revontuli Golfin kenttä on mainio kilpailujen järjestämisen kannalta monessakin suhteessa: Links-tyyppinen ja vieläpä hyväkuntoinen pelialusta, hyvät yöpymismahdollisuudet ja keskeinen sijainti eri puolelta Suomea ajatellen. Joka vuosi paikalle saapuu uskollisten joukko näkemään uskovia kavereitaan ja nauttimaan golfista, joka välillä niin ihastuttaa ja niin monesti meinaa myös vihastuttaa.

Uutuutena Texas Scramble

Tämänkin vuoden kilpailusta löytyi kilpailijoille pääkilpailut ja sen lisäksi monia pieniä kilpailumuotoja kuten: Piste Bogey, Scratch (ammattilaisten pelimuoto-vähiten lyönnejä suorittava voittaa), pisin avaus, lähimmäs lippua, lähimmäs väylän keskustaa ja täysin uutena lauantaille mainio joukkuekilpailu Texas Scramble. Lauantain joukkuekilpailu sai ihmisten suupielet nousemaan tavallistakin korkeammalle, kun sai yhdessä kolmen hengen joukkueena yrittää tehdä mahdollisimman hyvää tulosta.

Kilpailun järjestävä toimikunta satsasi jälleen siihen, että palkintoja löytyi ja kiertopalkintoihin kaiverretaan voittajien nimet. Sponsoreita löytyi useita ja vieläpä osa jokavuotisista: Kiinteistömaailma Espoo Espoonlahti, Jari-Pekka Liikenneasemat ja Wotkin's. Suuret kiitokset kaikille tapahtuman sponsorointiin osallistuneille.

Taivaallisia viheriöitä odotellessa

Tämän vuotisen pääkilpailun eli Piste-Bogeyn voittajaksi nousi hienolla esityksellä Jani Salokangas keräten 39 pistettä. Ammattilaistenkin suosiman Scratchin voittajaksi itsensä hienolla 75 lyönnin tuloksella nosti Tapani Saarentola. Naisten sarjan

voittajaksi kipusi Paula Orava. Lauantai-ilta kisan jälkeen sujui isolla joukolla saunoen, syöden maukkaita Wotkinsin grillimakaroita ja spekuloiden päivän kilpailua.

Ensi vuonna taas ja varmuudella pelataan Holy Golfia eli pyhää golfia ja tällä kertaa Etelä-Suomessa, mikäli Jeesus ei tule

sitä ennen hakemaan meitä omiaan täältä maallisilta viheriöiltä Kotiin Taivaallisille viheriöille. Hyviä kieroksia syksyn osalle kaikki golfia harrastavat!

Kirjoittaja on Holy Golf toimikunnan puheenjohtaja

► Tosinaiillakin oli hymy herkässä. Iida Ojaniemi (vas.), Pirjo Ojaniemi ja Sirpa Saarinen.

GUY DE ON

Natural Care From The Dead Sea

– Israelilainen ihonhoitosarja (entinen EN GEDI)

Sopii koko perheelle ja kaikille ihotyypeille! Kosteuttaa ja raikastaa ihoa!

Edulliset postikulut!

Maahantuonti: Tabita products Oy, Vaasa, puh:06-3209 110, tabita@engedi.fi www.engedi.fi

Tilaa yhteiskristillinen

- Evankelioiva
- Profeetallinen
- Siunaa Israelia

Tilausmaksu 35 €/v, nyt tarjouksena 15 € v. 2019 loppuun asti

Tilaa maksamalla tilille
FI27 8000 1670 8458 42 tai
Puh. 0400 422 777
pauli.kemi@gmail.com

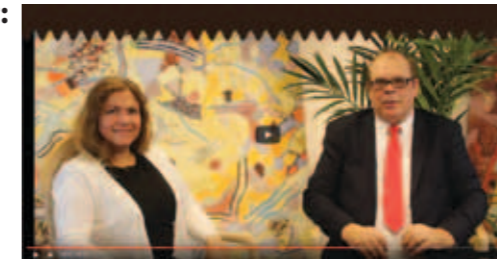
Uusi Elämä TV-ohjelmia netissä joka viikko kirjoita Googlessa sana: ÖK Play, niin löydät nettikanavan

Suomenkieliset ohjelmat:

Lauantai klo 19:00-18:30
Maanantai klo 18:00-17:30

Ruotsink. TV-ohjelmat:

Ti klo 19. Ke klo 18
To klo 20. Pe klo 18

Ana ja Pauli Kemi TV-studioissa

TV-ohjelmat ovat myös kotisivulla ja YouTube-kanavalla.

Puh. 777 422 0400 | pauli.kemi@gmail.com | www.uusielama.net

Ylistyksen tuli

TULOSSA UUTUUS

CD-

Etelä-Amerikkalaisia rytmejä, joita pääsolistina tulkitsee **Rainer Frisk** (ent. Lindeman)

Tilaa jo nyt Ylistyksen tull CD! Toimitetaan heti, kun ilmestyy. Hinta 20 € + pk.

TERVEYSPROJEKTI Karpalo

- tähtää kokonaisvaltaiseen elämäntapamuutokseen

Ohjelman tarkoituksena on vähentää monia elämäntavoista johtuvia riskejä kuten ylipainoa, verenpainetta, korkeaa kolesterolia ja kohonneita sokeri-arvoja. Peruskoulutus kestää neljä vuorokautta, jonka jälkeen osallistujat jatkavat ohjelmaa kotonaan viiden viikon ajan.

Tunnetko tarvetta muutokseen? Ota yhteyttä.

Terveysprojekti Karpalo ry - Arto Hyvönen
p. 040 581 6155

Terveysprojekti Karpalo ry -
www.terveysprojektikarpalo.fi

KymiRing MotoGp:n testiajo

Kai Suonoja

Suuri päivä on koittanut suomalaisen ratamoottoripyöräilyn historiassa. Iitin Tillolaan Kouvolan kupeseen on valmistunut kansainväliset mitat täyttävä MotoGp-kilparata!

Monet hankkeet radalla ovat vielä kesken ja aloittamatta, mutta itse rata on valmis sekä tiestö, jonka rakentamista Suomen valtio on rahoittanut 14 miljoonalla eurolla. Lisäksi valtion rahoitusta radan rakentamiseen on saatu 3,5 miljoonaa euroa. KymiRingin ykkösvaiheen budjetti on 25 miljoonaa, josta ratayhtiön tuli itse kerätä 10 miljoonaa saadakseen valtionavun hankkeeseen. Muita sitoutuneita rahoittajia ovat mm. Suomen autourheilukeskusjärjestö AKK sekä Suomen Moottoriliitto.

Ja ei kun menoksi

Päivä valkeni harmaana ja sadetta uhkuvat pilvet lähestyivät

rata-alueita huuhdellakseen edellisen tuulisen päivän radalle tuivertaneen hiekan uutuutuaan hohtavan radan pinnasta.

Kuusi MotoGP tehdastiimiä olivat tuoneet testipyöränsä KymiRingille testatakseen renkaita

► Ducatin kuljetusauto.

▼ Ducatin mekaanikoilla oli asianmukainen vaatetus.

ja säätöjä tulevia kilpailuja varten.

Tehdastiimien testikuskeina olivat Yamahan Jonas Folger, Suzukin Sylvain Guintoli, Aprilian Bradley Smith, Hondan Stefan Brandl ja Ducatin Michele Pirro

sekä tietysti meidän suomalaisen oma erityisen kiinnostuksen kohde KTM-tallin testikuljettaja Mika Kallio.

Päivän aloitti pienempien 125 cc ja 600 cc kilpapyöräiden suomalaisen kaarti, jossa junioreiden

lisäksi radasta tuntumaa hakivat Moto2 luokassa viimekaudella ajanut Niki Tuuli sekä vammaiskilpasarjan maailmanmestari Ulla Kulju.

Rata oli varmasti liukas uuden asfaltin ja sateen vaikutuksesta, mutta kaatumisilta vältyttiin.

Lisäksi radalla nähtiin mm. Felix Nässe, Kimi Patova sekä Kenny Koskinen.

Legendoja varikolla

Sateen lakattua pärähti varikolla Mika Kallion KTM MotoGp-kilpapyörä, ja se sai lehdistön kaivamaan nopeasti kameransa repuista ja sateensuojista.

Äänimaailma muuttui dramaattisesti edellisten 600-kuutioisten superstock-pyöräiden jälkeen. Rata oli vielä märkä, ja sade jatkui tihuttaen edelleen. Toisena radalle tuli Bradley Smith ja ratakierroksen ennätys muuttui kierros kierrokselta ja oli hieman yli 2 min/kierros. Kolmantena Michele Pirro tuli antamaan lisäväriä punaisella Ducatillaan, ja näin pikkuhiljaa rata täyttyi ärjyvistä voimapeleistä, joita ohjasivat maailman ratoja kiertäneet huippuajajat. Yamahan Jonas Folgeria ei radalla näkynyt, mutta sade saattoi olla syynä hänen pois jääntiinsä, sillä tiimit olivat tulleet testaamaan nimenomaan kuivankelin renkaita sekä muita säätöjä.

Varikolla pyöriin ja tiimeihin tutustuessani vastaan käveli Suomen moottoriturheilun legendoja, kuten Markku Alen, Simo Lampinen ja Kari O. Sohlberg.

Sain myös tervehtiä Aki Ajoa ja Niki Tuulia ja vaihtaa muutaman sanan heidän kanssaan. Teemu Selänne ehti myös paikalle tutustumaan uuteen rata-alueeseen.

Loppusuora aukeaa

FIM julkaisi 28.8. Vuoden 2020 kilpailukalenterinsa, jossa KymiRingin Suomen osakilpailulle on varattuna 12.7. päivämäärä, mutta uutena kilpailuna se vaatii vielä FIMin hyväksynnän. Tosin lehdistötulaisuudessa sai ymmärtää, että hyvältä näyttää Dornan Carlos Ezpeletan sekä FIMin presidentin Jorge Viegaksen sanoista ja hymystä päätellen.

Paljon on vielä tehtävää rata-

► Hondan Stefan Bradl, Moto2 maailmanmestari 2011.

▼ Aprilian Bradley Smith, MotoGp kuljettaja vuodesta 2013.

► Aprilian kalustoa.

alueella, mutta paljon on jo tehty! Asfalttikoneet levittivät Lahti-Kouvola tiellä aamulla vielä uutta pintaa ja suuri urakka tiellä on jo loppusuoralla.

Rata-alueella on vielä kaikki muu kesken, mutta varikkorakennus oli jo pitkälle tehtyä.

Tehdastiimit ajoivat radalla kaksi päivää ja toisena päivänä saatiin ajettua runsaasti kuivankelin kierroksia, jolloin dataa kertyi renkaista, jousituksesta sekä muista säädöistä.

Jonkin verran kuljettajat kritisoivat KymiRingin radan pääsuoran jälkeisten mutkien hitautta.

Mika Kallio sanoi jopa, että rata on tuollaisena sopimaton MotoGp-radaksi. Siitä pitäisi poistaa pari mutkaa ja laittaa suoranpätkää tilalle, jolloin vauhdit saataisiin kovemmiksi.

Toisenlaistakin kommenttia kuultiin, esim. Aki Ajon mielestä testausta radalla tulisi jatkaa ja hakea parempia ajolinjoja hitaisiin mutkiin.

Tulevaisuus sitten näyttää, kelpaako rata tuollaisena vai tehdäänkö vielä muutoksia.

Iso askel Suomen moottoriturheilulle

Tunnelma radan reunamilla oli innostunut, ja paljon vapaaehtoisia järjestysmiehiä ja muuta ystävällistä henkilökuntaa oli rekrytoitu tähän tapahtumaan. Kaikki näytti sujuvan hyvin ja leppoisassa hengessä. Tämä oli hyvä kenraaliharjoitus tulevaa varten. Jonkun verran pienissä käytännön asioissa ja keskinäisessä tiedonkulussa oli vielä hiomista, mutta tämä on kaikille ensimmäinen kerta, kun tällaista Suomessa järjestetään.

Tämä on iso askel Suomen moottoriturheilun historiassa. Vastatuulta on ollut tässäkin hankkeessa, mutta tekijät ovat olleet sitkeitä ja menneet sinnikkäästi sitä suunnitelmaa kohti, jonka olivat laatineet.

Timo Pohjola, joka on ratahankkeen isä, siteerasi lehdistötulaisuudessa Kimi Räikköstä kysyttäessä hankkeen edistymisestä, sanoen "don't disturb, I know what I am doing".

Lisäksi haastattelussa hän sanoi saaneensa voimaa niistä selkään puukottajista, joita matkan

▲ Jorge Viegas, FIM presidentti.

▲ Ruokailu ja seurustelupaikka "erittäin tärkeille henkilöille".

▲ Timo Pohjola, hankkeen "isä".

▲ KTM ja Mika Kallion täysperävaunu.

▲ Hondan rekka.

► varrelle on sattunut. Hän sanoi mieleensä tulleen lapsuudesta opitun raamatunpaikan: "Isä anna heille anteeksi, sillä he ei-

vät tiedä, mitä he tekevät".

Toivokaamme päättäjille viisautta, että he tietävät, mitä tekevät.

▼ Lehdistötilaisuus, jossa vasemmalta Carlos Ezpeleta, Tapio Nevala, Jorge Viegas, Timo Pohjola sekä Aki Ajo.

Oppi ja elämä

Alpo Ahola

Keskustelin erään henkilön kanssa ja toin esiin kristillistä pelastusoppia apostolisen uskontunnustuksen pohjalta, niin keskustelukaverini vastasi sanomiseeni seuraavalla tavalla: "Ei mitään oppia, Jeesus vaan". Olin vähän hämmentynyt ystäväni sanoista ja vastasin, etteikö nyt sentään uskolla ole muoto, joka sisältää kristillisen opin. En siis ymmärtänyt ystäväni vastausta ja jäin edelleen vastausta vaille, kun kysyin, että mitä tarkoitat?

Mielestäni kristillinen oppi muodostaa perustan uskon käsitykselle. Opilla on tietysti myös heijastusvaikutuksensa hedelmänä ajallisen elämän sisältöön. Elämään liittyvät olennaisena osana uskon sisältö ja elämän vaellus. Tällöin järjestys on seuraava, että ensin on uskon kohde, Kristus edestämme ja sitten ajallinen elämä ja elämänvaellus on ymmärrettävä uskon hedelmänä. Ne eivät voi olla keskenään ristiriidassa. Pelastus kuitenkin on armosta, uskon kautta, eikä ihmisen omien tekojen ja ansioiden tähden.

Jumalan laki on elämän ohje ja se myös osoittaa syntimme ja lankeemuksemme, niinpä meissä turmeltuneissa ihmisissä on uskon heikkoutta ja erehdystä

vaelluksessamme. Niihin ei Jumalan laki anna lupaa. Lankeemus on synti sillekin, joka suulansa tunnustaa uskoa Kristukseen. Itse asiassa emme kykene täyttämään Jumalan lakia niin, kuinka Jumala edellyttää, vaan laki osoittaa lankeemuksemme ja vaelluksemme heikkouden.

Eräs laulu todistaa, että "Muuta tietä ei ole taivaaseen, ikivanha vain armon tie". Jeesus vaan! Tässä on siis opin ydin, että pelastuksemme on yksin Jeesuksen työn varassa. Jeesus on yksin ansiollinen ja me olemme ansiottomat palvelijat. Jeesuksen virka on ennen muuta olla meidän lunastajamme, pelastajamme ja hän on myös ainut, joka on täyttänyt Jumalan lain.

Jos olemme siinä käsityksessä, että pelastuksemme on meidän omassa ratkaisussamme ja pyhityselämässämme, niin silloin teemme itsestämme itseemme sovittajan ja samalla hylkäämme Jeesuksen ainoana pelastajanamme. Pyhityselämä ja uskon hedelmät toki kuuluvat kristityn ajalliseen elämään, ettei niitä tule hylätä, mutta iankaikkinen pelastuksemme on yksin Kristuksen teko. Omistammehan sen uskossa ja saakoon meitä sana ja sakramentit siinä vakuuttamaan.

Hietalahti ja Pojat Oy

BETONIELEMENTIT

SE todella hyvä pyöräkauppa

PERUSPYÖRÄT
RETKIPYÖRÄT
MAASTOPYÖRÄT
KILPAPYÖRÄT
ERIKOISPYÖRÄT
SÄHKÖPYÖRÄT 45 eri mallia!
CHEBICI-mittatilauspyörät

Järvenpään
Yrittäjien
Vuoden
uranuurtaja
2017

Huolto • varaosat • varusteet • asusteet • pyörävuokraus

Sydämellä ja
suurella ammattitaidolla

CHEBICI

Vanha Yhdystie 2 • 04430 Järvenpää • 09 286 559
www.chebici.fi • avoinna ma-pe 9-18, la 9-14

Raimo Peräkylä Oy

MAARAKENNUKSEN LAADUNVALVONTA & TESTAUS
raimoperakylaoy.fi

Hengen uudistus kirkossamme ry:n toiminnanjohtaja Timo Pöyhönen on kotoisin Laukaasta, Jyväskylän kupeesta. Hän kertoo kasvaneensa maalaistalon poikana ja saaneensa siinä mielessä terveellisen ympäristön. Luonto tuli läheiseksi ja muutenkin maalaistalon ympäristö oli lapselle mielenkiintoinen paikka kasvaa.

Pöyhösen koti oli hengellisesti varsin tavanomainen. Usko oli läsnä taustalla ja iltarukoukset opetettiin, mutta perhe ei ollut kovin aktiivisia seurakunnassa. Myöhemmin vanhemmat ovat löytäneet aktiivisemmän ja ehkä omakohtaisemman uskon.

Minustako pappi?

Timo Pöyhösen oma hengellinen elämä aktivoitui rippikoulun jälkeen, kun hän ajautui mukaan seurakunnan isos-toimintaan.

– Ajautuminen on oikea sana, sillä en mennyt sinne hengellisen heräämisen vaan pikemminkin kavereiden vuoksi, hän muistelee.

Vähitellen uskonasiat alkoivat kuitenkin kiinnostaa, ja noin vuoden mittaisen prosessin seurauksena hän löysi omakohtaisen uskon.

– Sen löytäminen oli itselleni yllätys, sillä aiemmin jopa vähän pelkäsin uskoon tulemistä – luulin, että se tekisi elämästä jotenkin ankeaa. Kävikin päinvastoin ja elämäni oikeastaan vasta alkoi, Pöyhönen toteaa.

– Melko pian uskoontulon jälkeen minulle tuli tunne, että ”elämäni menee hukkaan, jos en saa tehdä hengellistä työtä”. Oli kuitenkin yksi ongelma: olen liian syntinen. Muistan, kuinka nuorta mieltäni harmitti vietävästi, että olisi mahtavaa tehdä jotakin hengellistä työtä,

Timo Pöyhönen – Hengen kutsuma lähettiläs

mutta kun syntisyden vuoksi en voi. Kaikki muut näyttivät niin paljon paremmilta ja sopivammilta sellaisiin hommiin. Vähitellen aloin tajuta, että Jumala käyttää meitä armosta eikä ansioita. Eräänä kesänä, Timo Pöyhösen ollessa ehkä 18-vuotias, seurakunnan kesäteologi sanoi, että Timosta voisi tulla hyvä pappi. Se tuntui vastenmieliseltä ajatukselta, sillä hän oli ajatellut ryhtyvänsä pikemminkin nuorisotyöhön.

– Muistan, kun samana päivänä kesäteologin kommentin jälkeen kävelin metsässä ja rukoulin asiaa. Sanoin Jumalalle, että ”en mitenkään pyri enkä edes halua papiksi – pois se minusta! – mutta jos sinä välttämättä

tahdot niin totta kai saat tehdä minusta papin”. Ja niinhän siinä kävi, että hakeuduin teologiseen ja sitä myöten pappisuralle.

Rauha ja voima täytti sisimmän

Opiskeluaikana Helsingissä Pöyhönen kertoo käyneensä läpi pitkän hengellisen erämaakauden. Hän oli kiinnostunut teologiasta, ja oli mukana seurakuntaelämässä, mutta sisimmässä kaikki tuntui kuivalta. Muutos alkoi, kun muutama kuukausi ennen pappisvihkimystä, hän alkoi kaivata jotakin enemmän.

– En tiennyt, miten se voisi tapahtua, joten istuin olohuoneen sohvalle ja aloin rukoulla: ”Jumala, tule minulle todellisemmaksi!” Mitään ei tapahtunut. Seuraavana päivänä jatkoin samoin sanoin ja odotin. En enää muista, kuinka kauan jatkoin samaa rukousta, ehkä viikkoja, jopa kuukausia, kunnes lopulta alkoi tapahtua. Rukoilllessani kävi yhä useammin niin, että aloin kokea Jumalan rauhan ja voiman täyttävän sisimpäni. Välillä koin jopa valtavia hengellisiä kokemuksia, joissa koin olevani aivan täynnä Jumalan rakkautta, ja tuntui kuin minun ja Jumalan välissä olisi ollut vain ohut paperi. Noiden kokemusten ja vaiheiden myötä rukouksesta tuli minulle tavattoman tärkeä asia. Saatoin joskus rukoilla jopa tuntikausia. Se oli aikamoinen ihme, kun miettii, kuinka aiemmin opiskeluaikoina muutaman minuutin rukouskin tuntui ikuisuudelta. Samoihin aikoihin hengellisen uudistumisen kanssa työnäky alkoi kirkastua. Prosessi alkoi yhdestä Raamatun jakeesta. Paavali kuvaa Korinttilaiskirjeessä alkukristittyjen jumalanpalvelusta ja kiteyttää opetuksensa näin: ”Mitä tämä siis tarkoittaa, veljet, kun tulette yhteen, on jokaisella jotakin an-

– Se ei välttämättä tarkoita, että kaikkien pitää ”hillua ja hihluloida” – ei todellakaan tarvitse, vaan jokainen saa olla oma itsensä. Mutta se tarkoittaa sitä, että seurakunnat ovat paikkoja, joissa luovuus ja rakkaus voivat vapautua aivan uudella tavalla ja sitä myötä Jumala tulla todellisemmaksi, Timo Pöyhönen toteaa.

Kirkko tarvitsee Hengen uudistusta

– Tämä oli arkkipiispa Mikko Juvan vastaus Hengen Uudistus-liikkeen aktiivisille vetäjille, kun he kertoivat Mikkelin tuomiokirkkoseurakunnan tapahtumista 1970-luvulla, muistelee tuomiorovasti Seppo Löytty.

– Tuomiokirkossa oli ilta-kirkko tilaisuus. Lopussa pappi sanoi: ”Rukoilkaamme”. Silloin ihmisiä alkoi tulla alttarille. Ilman Pyhää Henkeä ei ole herätystä. Seurakuntalaiset tulivat kyselemään armolahjoista, Pyhästä Hengestä ja pyytämään esirukousta itselle ja muille. Tuli Hengen vuorovaikutus kirkkoon ja seurakuntaan. Kirkot alkoivat taas täyttyä. Tästä alkoi Hengen Uudistus Kirkossamme laajentua Suomen seurakuntiin Sanan ja Rukouksen tilaisuuksina ja henkilökohtaisina esirukouksina jumalanpalveluksissa, myös henkilökohtainen sielunhoito lisääntyi.

Löytty kertoo, että esimerkiksi Tampereella rovasti Erkki Penanen kävi viikoittain kertomassa piispa Kansanaholle, missä mennään. Piispa oli kiinnostunut ja myötämielinen. Oli muitakin myötämielisiä piispoja.

– Menimme silloisen arkkipiispan Martti Simojoen työhuoneeseen ja kerroimme mitä nyt on liikkeellä ja sanoimme: ”olisi siinä toimikunnassa hyvä olla piispankin”. Hän sanoi, ettei pidä kutsua piispoja, siitä tulee niin raskasliikkeinen! Siinä hän oli ihan oikeassa. Tämä on joustavampi ja toimivampi.

nettavaa” (1 Kor 14:26).

– Kohta alkoi vaivata ja mietin paljon, mitä se mahtoi tarkoittaa. Se tuntui niin erilaiselta kuin kirkkomme normaalit jumalanpalvelukset, joissa pari valkokaapuista heiluu edessä ja muut katsovat unenpöpperössä.

Yhteisöllisyyden voima löytyy uudelleen

Timo Pöyhönen kertoo tehneensä paljon erilaisia kokeiluja, jopa hulluja sellaisia, joissa hän etsi sitä, miten alkukristityt viettivät messuaan. Eräs kokeiluista oli improvisaatiomessu, jossa nimensä mukaisesti kaikki tapahtui improvisoiden. Paikalla oli joitakin bändisoittimia ja laulukalvoja, ja tuolit oli laitettu rinkiin. Sitten vain katsottiin, mitä tapahtuu.

– Ensin koottiin bändi, joka improvisoiden alkoi jammailla, ja muut yhtyivät lauluun. Sitten joku halusi kertoa jonkun tarinan, toinen luki raamatunkohdat ja kolmas lausui runon. Myöhemmin jotkut profetoivat ja puhuivat kielillä. Kaikenlaista innostavaa ja luovaa tapahtui. Näiden kokeilujen myötä aloin ymmärtää, että seurakunta on ennen kaikkea yhteisö, jota on tarkoitus rakentaa yhdessä. Kokeilujen myötä Pöyhönen perusti Turkuun paikallisseurakunnan piiriin kaksi yhteisöä ja myöhemmin saadessaan kutsun Tampereelle, perusti niitä lisää.

– Näiden yhteisöjen kautta olen oppinut, että jotakin siitä, mitä alkuseurakunnassa koettiin, on edelleen mahdollista tänä päivänä. Seurakunta voi todella olla yhteisö, jossa Jumalan armo tulee todeksi ihmisten kesken, ja jossa Pyhä Henki vaikuttaa. Itse asiassa työnäkyni on auttaa luterilaisen kirkon seurakuntia löytämään uudelleen yhteisöllisyyden voima.

Hän näkee, että jos kirkkomme sisälle syntyy tulevina vuosina satoja tällaisia yhteisöjä, kirkko voi uudistua sisäisesti ja tavoittaa jälleen suomalaiset. Kokemustensa pohjalta kirjoittamansa kirja ”Yhteisöjen kirkko” julkaistiin viime keväänä (Karvasana 2019). Siinä Timo Pöyhönen avaa käytännöllisesti, miten tällaisia yhteisöjä rakennetaan. Hengen uudistus kirkossam-

◀ Hengen uudistus kirkossamme lähes kolminkertaisti kesäjuhliensa kävijämäärän. KesäSpirit -tapahtuma keräsi elokuussa parhaimmillaan IdeaParkiin noin 1500 ihmistä.

KUVAUKSET
(kaikki mahdolliset teollisuudesta hautajaisiin) yli 30v kokemuksella.

KASSATALON kuvapörssi
HYVINKÄÄ

PUH. (019) 439 470
WWW.KPFOTO.FI

KIHNIÖN APTEEKKI
ark. 9–17, la 9–13

JARI HYTTI

ASIANAJOTOIMISTO

Keskustori 1, 33100 Tampere
puh.03-2730145, fax. 03-2730140,
E-mail: hytti@jarihytti.fi, Web: www.jarihytti.fi

Eve & Ossi

© Jani Laukkanen

likka Löytty

Eve & Ossi on Eveliina ja Ossi Mäki-Reinin muodostama duo, joka on esiintynyt yhdessä vuodesta 2012, sekä elänyt yhteisen katon alla avioparina vuodesta 2015 lähtien.

Ossi on vuosimallia -87 ja Eve -90. Molempien juuret ovat Etelä-Pohjanmaalla. Ossi vietti lapsuutensa sekä nuoruutensa Peräseinäjoella ja Eve Soinissa, jonne pariskunta monien vaiheiden jälkeen muutti pari vuotta sitten.

– Olemme molemmat lähtöisin kristityistä perheistä, joissa uskonasiat ovat tulleet meille pienestä pitäen tutuiksi. Entistä omakohtaisemmaksi usko muutui riparin ja uskovien kavereiden myötä. Opiskeluaikoina kumpikin hakeutui tahoillaan mukaan kristillisten järjestöjen

toimintaan, mikä vei minut Kansanlähetyksen Raamattulinjalle Ryttylään sekä Suomen Raamattuopiston Musiikkilinjalle Kauni-aisiin ja lennätti Even Sley'n aktiiviselle Siperiaan asti, Ossi Mäki-Reini kertoo.

Evankelisten opiskelijoiden illoissa pari myös lopulta kohtasi toisensa.

Musiikkia lapsesta lähtien

Musiikki on niin ikään ollut lähellä Even ja Ossin elämässä alusta alkaen, sillä sitä harrastettiin aktiivisesti kummankin lapsuudenkodissa.

– Minä lähdin viulutunneille kuusivuotiaana ja esiinnyin usein laulaen jo sitäkin aikaisemmin. Lauluharrastus on pysynyt rakkaana, ja vaikka varsinaisen ammatti löytyikin varhaiskasvatuksen alalta, on laulaminen näytellyt varsinkin viime vuosien ajan odottamattoman suurta roolia elämässäni, toteaa Eve Mäki-Reini.

Myös Ossi aloitti viululla, mut-

ta siirtyi pian pianoon, ja yläasteelle mentäessä rummut, kitara ja bänditoiminta olivat valloittaneet paikkansa nuoremiehen sydämessä. Viimein pääinstrumentiksi nousi laulu ja erittäin tärkeäksi elämän osa-alueeksi muodostui mystinen laji nimeltä laulukirjoittaminen.

SRO:n Musiikkilinja oli Ossille merkittävä käännekohta, joka johti musiikin ammattiopintoihin. Muusikoksi hän valmistui Keski-Pohjanmaan konservatorioilta 2012 ja musiikkipedagogiksi Jyväskylän ammattikorkeakoulusta 2016.

Myönteisiä ajatuksia uskosta

Eve & Ossi -duo on ollut olemassa kohta seitsemän vuotta, julkaissut kolme albumia ja keikkaillut koko ajan kiihtyvällä tahdilla ympäri Suomen.

– Matkan varrelta on kertynyt upeita keikkamuistoja niin intiimeistä, ex tempore -henkisistä, täysin akustisista esiintymisistä mahtavasti mukana eläneille

nuorille, kuin isoista tapahtumista, joiden lämmin ja koskettava ilmapiiri on ollut kouriintuntuva ja pysäyttävä, kertoo Ossi. – Kaikkein hienointa on ollut kuulla, kuinka jotkut omatekemät laulut ovat herättäneet myönteisiä ajatuksia uskosta sellaisessa henkilössä, jota gospelmusiikki ei yleensä kiinnosta, tai antaneet voimaa ja lohtua jollekulle, jonka elämässä on ollut suurta surua ja vaikeuksia.

– On ollut ihana nähdä, kuinka Jumala todella toimii ja tekee ihmeitä myös pienten ja vajavaisien ihmisten, kuten tämän duon, kautta, lisää Eve.

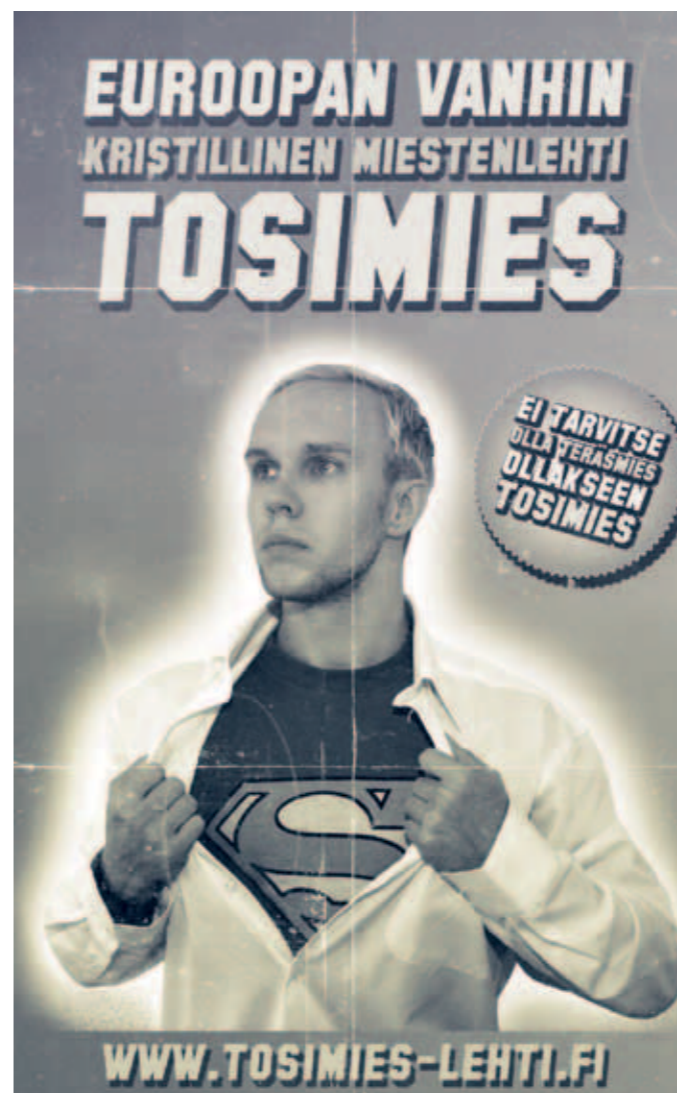
Maksetut Viulut syntyi, kun Ossi oli opiskelemassa Kokkolassa. Tutustuimme yhteen jäsenten kanssa toisiimme Evankelisten opiskelijoiden illoissa, joissa säestimme yhteislauluja. Homma luisti jamittelumeinillä sen verran luontevasti ja mukavasti, että pian meitä alettiin kutsua keikoille, ja kohta tajusimme, että tästähän taitaa tulla ihan oikea bändi, selvittää Ossi.

Keto Harvesters
www.kone-ketonen.fi

UUTUUS!

Lisävarusteena ympäröivä rotaattori [kuvassa]

Keto-S1
ECO LD 3

Sopanen!

Patavanhoillinen

Joku lukijoistani on vetänyt herneen nenäänsä kirjoituksieni vuoksi. En edes kuvittele, että vain yksi, mutta tämä kaveri ampuu omat ylevät mielipiteensä nimimerkin takaa. Tietysti. Aika pelkurimaista hommaa. Ja näitä mielensä pahoittajia mitä eriskummallisimmista syistä pörrää milloin missäkin.

Sen verran otti kupoliin, että päätin antaa hiukan takaisin. Minusta on ihan yksi ja sama, mitä minusta ajatellaan. Mutta jos minut leimataan patavanhoilliseksi, mielelläni hiukan selitän. Ihan vain hivin vuoksi. Ei minulla ole minkäänlaisia kuvitelmia, että ajatukseni muuttaisivat anonyymien tyyppien mielipiteitä. Itse asiassa voisin nostaa hirveän metelin ja sanoa, että olen vihapuheen uhri ja minua maalitetaan. Mutta kun minua enemmänkin naurattaa.

Jos olen patavanhoillinen siksi, että otan Raamatun totena elävän Jumalan Sanana, olen sitä enemmän kuin mielelläni. Nimittäin uskon, että Jumalan on luonut ihmisen omaksi kuvakseen, mieheksi ja naiseksi. Se on ollut alkuperäinen tarkoitus. Ja myös se, että avioliitto on miehen ja naisen välinen elämän mittainen liittosuhde, on Jumalan keksintö. Eikä se hyvänen aika tarkoita, että ihmispolo kituisi tämän vuoksi. Nimittäin avioliitto voi oikeasti olla tyydyttävä ja onnellinen. Ihan oikeasti. Minulla on vasta 48 vuoden kokemus, mutta näinkin lyhyen kokemuksen jälkeen voin kirkkain silmin sanoa, että hieno homma. Totta kai aviosuhdetta on hoidettava ja huollettava. Ei kai autokaan kestä kymmeniä vuosia huoltamatta.

Siksikin tämä tuntuu kovin hupaisalta, että omasta mielestäni olen melko moderni ja ajassa kiinni oleva mies. Olen kiinnostunut maailman tapahtumista, harrastan urheilua, rakastan kirjallisuutta, musiikki on elämäni rikastuttaja. On hienoa osata laulaa ja soittaa. Ja ihan mukavasti tämä kirjoittaminenkin sujuu. Olen tehnyt pitkän uran vaativissa johtamistehtävissä, rakastan yhä työtäni, vaikka virallinen eläkeikä on jo ohitettu.

Nimikristillinen Suomi on hukassa. Kun kansakunta unohtaa juurensa ja hylkää kristillisen perustansa, joka on nojannut vuosisatoja Jumalan ilmoitukseen, edessä on epävarmuus. Keinotekoiset viihdykkeet eivät pysty korvaamaan tulen kestävää totuutta, joka ei ole suhteellista. Synti on yhä syntiä, vaikka se kuorrutettaisiin kiertoilmaisuin. Enkä nyt puhu elämäntavoista, vaan Jumalan asettamista iankaikkisista totuuksista. Elämä ja elämäntavoit ovat täysin eri juttuja.

Aika sattuvasti eräs vanha laulu ilmaisee omat fiilikseni:

*Meitä karttavat kuin haaveilijaa, houkkaa.
Kun uskomme kuin lapsi Raamattuun,
pilikka maailman ei baaavoita, ei loukkaa,
Kun Jeesus vain on ystäväni mun.*

Niin, jos ei tullut vielä selväksi, näillä perusteilla olen hyvin mielelläni patavanhoillinen mies. En siis kaappikello tai jokin muu muunsukupuolinen. Jokaisella on onneksi vielä oikeus olla omaa mieltään ja sanoa se ääneen. Minullakin. Mutta mielellään omissa nimissään.

Muusikkous Jumalan lahjana

likka Löytty

Tuomo Hirvi sai syntyä sodanjälkeiseen jälleenrakentamisen ja sekasortoisen ajan Suomeen, kuten siihen aikaan useimmat 1950-luvun puolivälin paikkeilla syntyneet. Elämän ensiparkaisu tapahtui äidin kotitalossa ns. porstuakamarissa Lestijoen, Tokolan kosken partaalla, Tuunalan talossa.

Tuunalan talossa, jossa evankelisen liikkeen ja todistajaseuran seuratu- vassa, Tuomo sai olla lähes viikoittain. Syväjärvet, Urho Kallio ja väkevät naispuhujat olivat julistamassa ja veisaamassa.

► Lapsuuden kuva Tuunalasta eli syntymäkotoa, jossa Tuomo maitokärryjen edessä "hevosenä" kyydissä veli Tapio (sellisti) ja Harri -serkku.

– Toisin kuin tämän päivän Sley, joka on takertunut naispappeuden lillukanvarteen ja tappanut hengellisyyden liikkeestä, hän huomauttaa.

Virret kuuluivat arkeen

Tuomon äiti oli tulevan miehensä tavatessaan hyvin nuori, vasta 16-vuotias.

– Isäni oli ammattimusikko eli perustanut tanssiorkesterin marinkaislaisten muusikoiden kanssa. Se oli sitä aikaa, kun oli työväentalot ja nuoris- ja maamiesseurantatolot joka kylällä. Hirven suku ja Mäki-Petäjän eli äitini suku elivät nuorisoseuralaista aatetta. Isä oli neljän sisaruksen vanhin lapsi ja hänen kohtalonsa oli jatkaa maatalon töitä. Taitei-

► Tuomo Hirvi häääpäivänä vaimonsa Asta Nymanin kanssa.

lijaa hänessä oli niin paljon, että karkasi musiikkiopintoihin Kokkolaan ja sieltä Viipurin Musiikkiopistoon ja kanttorikouluun Sibelius-Akatemiaan. Hänen tuoransa oli antanut hiljaisen siunauksen karkumatkalle. Lapsuudessa ei Tuomon kertoman mukaan kärsitty puutetta, mutta mitään ei ollut liikaa. Sisaruksia oli kuusi eli Tuomolla on veli ja neljä siskoa. Isä jatkoi pojan syntymän jälkeen opiskelua Helsingissä. He olivat sopineet, että sen aikaiseen tapaan isä hoitaa perheelle elannon, mutta äiti päättää, miten taloutta hoidetaan.

– Minusta se oli mitä parhain päätös, sillä isäni ei ymmärtänyt ihmisen tavallisesta elämästä mitään, vaan hän eli Suomen ev.lut.kirkolle ja kirkkomusiikille täysillä ja kokonaan, Tuomi hymähtää.

– Tällaiseen perintöön minä sain syntyä. Meillä soi aina ja virret kuuluivat arkeemme. Sen ohella imin urheilun maa-

ilman itseäni. Meillä kisattiin aina, jos mahdollista. Pelattiin ja oltiin terveesti kilpasilla.

Maausko vankkumatonta

Tuomo Hirven elämän juuret ovat suoraan sanottuna seurakunnassa. Lohtajalla sen arjesa. Hän kasvoi Lohtajan ja Kan- nuksen kirkon lehtereillä. Isä oli näiden seurakuntien kanttori. Tuomo sai viulun ollessaan 7-vuotias. Siitä alkoi 1950-luvulla kulkeminen viulutunneilla Kaus- tisella Juha Kankaan oppilaana viikoittain, ja kun musiikkioppi- laitos syntyi vuonna 1963 Kok- kolaan, niin viikoittain kaksi kertaa siellä viulu- ja teoriatunneilla. Pianon ja urkujensoiton opetus jäi isän harteille.

Sotavuosien vaikutus Tuomon elämään oli ilmeinen. Suomessa elettiin sotakorvausten ja niukuuden aikaa, mutta maausko maaseudulla oli vankkumaton. Jo lapsesta opittiin viljelemään ja varjelemaan maata sekä hengellisesti että ihan konkreettisesti. Kanttorilassakin oli Lohtajalla vähän maata ja viljeltiin viljaa ja perunaa.

– Ei meillä mitään maatalouskoneita ollut, vaan saimme siihen avun naapureilta, Juk- kolanmältä, Tuomo muistelee.

Isän sylissä turvallista

Sodanjälkeisessä Suomessa kansankirkolla oli suuri merki- tys. Kaikessa luotettiin Jumalan apuun ja huolenpitoon. Pyhä- koulussa käytiin ja aamuhartaudet kouluissa olivat lasten arkea.

– Jumalanpalveluksen ja lau- antain ehtookellojen soiton vä- lissä pysyteltiin kotosalla. Silloin saattoi saada jopa limsapullostaa pienen osan, sillä kaikki jaettiin sisarusten kesken tasan. Siinä opin jotain eli lähimmäisistä ja toisista ihmisistä on huolehdi- tava viimeiseen saakka. Ketään ei saa sortaa eikä ketään pakot- ta mihinkään. Se oli lapsuuden oppi elämälläni. Eihän se tietenkään aina ole elämäni ohjan- nut vaan kompastellut olen ja paljon.

Hengellinen ja kristillinen kas- vatus oli Tuomon lapsuudessa itsestäänselvyys ja suuri siunaus. Se loi pohjan ajattelulle, jossa kä-

destä kiinni pitäen elämä on aina helpompaa, ja jos oikein väsyttää, niin istahtaa Isän syliin. Siinä on turvallista olla.

Kaipuu kirkon ilmapiiriin

Tuomo kertoo viettäneensä ai- kaa kirkkoissa ja lehtereillä elä- mästään suuren osan. Hän on saanut palvella musiikin kautta seurakuntia eri puolilla isän vii- toittamalla tiellä. Tuomolle kuo- rot, kuorolaulut ja kirkkomusiik- ki on enemmän kuin saarnat ja messut.

– Voin yhtyä siihen lauluun, jossa todetaan, että "nyt metsä kirkkoni olla saa, saan siellä palvella Jumalaa". Tässä tämä metsä minun kohdallani tar- koittaa elämää ympärilläni. Miten hän sitten päätyi aikuise- llä iällä hengelliseen työhön ja palveluun, on pitkä tarina. Tuomolle se oli lapsuudessa elämäntapa. Hän kadotti tuon tavan lähtiessään ammattimuu- sikoksi eripuolille Suomea ja vä- hän laajemminkin. Tuomo koh- tasi myös onnettomuuden, jossa hän menetti tunnon vasemmasta kädestä. Sittemmin lääketieteen suomin keinoin tunto on saatu takaisin vuosien takaa.

– Konserttilavoilla ja ope- tustyössä musiikkiopistoissa ja konservatorioissa en tuntenut oloani kovin kotoiseksi. Kai- pasin kirkkoa ja sen ilmapiiriä, Tuomo toteaa.

Hän meni nuorena naimisiin ja asettui Kannukseen asumaan.

– Ajauduin myös kirjapaino- alalle ja perustin yhtenä osaka- kaana Lestinjoki-lehden paikallislehdeksi pitäjään. Toimin sen päätoimittaja-toimitusjohtajana viisi vuotta.

Sittemmin hän myi osakkeen- sa ja siirtyi maakuntalehti Keski- pohjanmaan palvelukseen. Hän sai kirjoittaa ja tutustua lehden omistaman mainostoimiston päällikkönä isompiin markki- noinnin ympyröihin. Musiikkia Tuomo ei missään vaiheessa jät- tänyt, vaan se muuttui miehelle entistäkin merkittävämmäksi.

Leivätön pöytä kutsui

Kustannus- ja julkaisu- toiminta seurasi rönsyilevänä kaupalli- suutena Tuomoa 25 vuotta. Hän

perusti sijoitus- ja kustannustoi- mintaa harjoittaneen Poletti- yhtiöt.

– Omistimme asuntoja ja kir- japainon sekä neljä lehteä. Sain kokea, mitä on olla "rikas" talo- udellisesti menettäkseni kaiken vuonna 1991 konkurssissa. To- taalisesti menetin todella kaiken, taloni, asuntooni, itseni ja vaimoni sekä lapseni siinä todella surul- lisessa ja vihaa täynnä olleessa avioerossa.

Tuomolle jäi neljä käytettyä Volvon auton rengasta, ei mitään muuta. Ei ollut edes pankkitiliä. Kaikki meni. Kesän hän asui kadulla ja ihmisten nurkissa. Hän oli irtolainen. Seuralaisena olivat ulosottomies, vouti ja käräjäoi- keuden paperit.

– Minua syytettiin ties mistä, mutta mistään henkilökohtaisesta ei tuomittu. Minulla oli par- haimmillani kymmeniä työnte- kijöitä. Erään työntekijän kiitos oli minun nimiini tehty petos. Se johti leivättömän pöydän ääreen, koskapa en halunnut tätä kolmen lapsen äitiä syyllistää mistään enkä panna vas- tuuseen, vaan otin niskoilleni kaiken sen, mitä hän oli tehnyt. Tänäkin päivänä mielestäni tein oikein näin toimiessani. Sain tuomion, mutta äiti ja kolme lasta saivat elämän. Se on mi- nulle merkittävämpi kuin oma asemani, Tuomo huokaisee.

Aiheettomia syytöksiä

Avioerossa hän tosiaan menetti kaiken. Eikä siinäkään ollut tar- peeksi. Kun hän myi ne neljä Volvon rengasta vanteineen, hän osti puhelimen itselleen. Tuomo alkoi pikkuhiljaa nousta suosta. Viulu ja piano olivat menneet konkurssissa. Hyvän ystävän avustuksella hän sai asunnon Ylivieskasta.

– Asuin viisi vuotta yksikseni. Raskainta tässä kaikessa oli, että sain ex-vaimoltani evääksi syyt- teet inestistä päälleni. Siihen aikaan oli hyvin tavallista heit- tää avioerossa tämä lopuksi, jos muuten ei ollut saanut nöyryytet- tyä tarpeeksi. Neljä vuotta asiaa käräjäotiin ja tutkittiin. Viimeisen kerran, kun olin käräjäoikeudes- sa, niin minun asianajajani petti minut eli aamulla, kun menin hänen toimistolle, hän oli um-

puhumalassa. Menin oikeuteen yksin pyytäen Jumalaani pitkä- tä aikaa avuksi, Tuomo kertoo. – Kun avauspuheenvuoroni tuli, sanoin että nyt on se tilanne, että minä en tänne enää tule, vaan te julistatte tuomionne tässä ja nyt. Toki tiesin alusta alkaen olleeni täysin syytön. Rakastin tyttäntäni yli kaiken. Tuomari sanoi, "oletko tosissasi". Totesin, että olen. "Jos minun pitää linnaan lähteä, lähden heti, jos ei, niin kävelen vapauteen kaikista synneistä ja kahleista".

Puoli tuntia mies odotteli salin ulkopuolella ja sen jälkeen hänet julistettiin syyttömäksi paperille kirjoitettuna. Näissä asioissa kaikki on ikuisesti salattua eli Tuomo ei saa koskaan tietää syytteesä taustoja eikä se ole tarpeenkaan.

– Oletan sen olleen katkeruut- ta ennen kaikkea, vaikka ex- vaimoni oli ollut minua kohtaan petollinen ja seurustellut toisen miehen kanssa jo pitempään.

Kaikki Isän haltuun

No tästä elämä jatkui. Tuomo asui itsekseen. Osteli tavaroita ja myi niitä. Sai joten kuten elantonsa.

– En hakeutunut kirkkoon enkä seurakuntaan, mutta kävin viereisen, nyt jo poltetun Ylivieskan kirkon räystään alla ulkokaupungista kuuntelemassa jumalanpalvelukset. Siihen aikaan ei ollut nettejä vielä käytössä. Istuin taas kerran siinä penkillä, kun ohitseni käveli suntio "kesäkerttu". Hän otti kädestä kiinni, tule sisälle, siellä on sinulle ikioma paikka. Shortseissani ja kesäpaidassani istah- din lehterin alle paikalleni, jos- ta tulikin minulle rakas paikka. Kun siinä viivyin ensimmäisellä kerralla jumalanpalveluksen jäl- keen pitempään, niin luokseni tulivat "kesäkerttu", kanttori ja naispappi. He sanoivat, että he tuntevat minut. He kertoivat, että olivat odottaneet seurakuntaan palvelemaan. Kerroin tilanteeni, että ei ole viulua eikä varaa ostaa eikä ole myöskään pianoa eikä liioin nuotteja. Siitä paikas- ta minulle annettiin lupa mennä etsimään itselleni viulu ja kaikki tarpeellinen.

Sittemmin hän ei tarvinnut ►

▶ seurakunnan apua, vaan kirputorilta löytyi kaikki. Tuomo aloitti taas elämänsä tärkeimmän asian eli soittamisen Jumalan kunniaksi Isän sylissä istuen.

– Annoin kaiken ”Isän haltuun”, kuten evankeliset tapavat sanoa. Siitä päivästä alkoi uusi elämäni löytää tarkoituksen.

Kaksi paikkaa elää

Kun Tuomo sitten kolmen yksinäisen vuoden jälkeen uskaltautui pyytämään Jumalalta rinnalla kulkijaa arkeensa, niin Hän vei Tuomon ”naistentansseihin” ravintola Vieskaan.

– Sain istuttua ns. baaritiskille ja tilasin juomani. Takaa ilmestyi punertavavalkoinen hahmo. Hän iski lasini alle puhelunumeron ja sanoi: ”Soita aamulla”. Soitin. Hänestä oli tuleva avio- vaimoni.

Meidän oli tarkoitus mennä naimisiin suhteellisen pian, mutta seurakunnan päivystävänä pappina sattui olemaan mies, joka ei suostunut vihkimään eronnutta.

He elelivät kihlattuna sellaiset parikymmentä vuotta, kun-

nes Tuomo otti naapurin pappi ”Vellun” kanssa asian puheeksi. Hän totesi, että tottakai te avioon pääsette, ja niin heidät vihittiin 13.3.2013 Ylivieskan toimituskappelissa pienen väkijoukon läsnä ollessa.

– Olemme saaneet paljon ja yritämme paljon antaa. Me elämme Ylivieskassa omakotitalossa ja omistamme toisen vaimoni synnyinpitäjässä Reisjärvellä. Taiteilijasieluni on saanut elää tyyntä ja myrskyä. Olen vaimoleni sanonut, että viulunsoittajan harjoittelu ei lauluun ja pianonsoittoon yhdistettynä ole häävin kuulosta.

Pariskunta tarvitsee kaksi paikkaa elää. Jumala on hankkeen siunannut tähän päivään saakka. Vaimo on sairaseläkkeellä ollut pitkään selkävaivojen takia, mutta ravitsemuspäällikkö-lähihoitajana hän on tykästynyt vanhustenhoitoon ja hoivaan. Hänen päivänsä täytyvätkin vanhusten luona vierailuista.

Ilmeitä on riittänyt

Tuomo kutsuttiin 2001 pianon- ja viulunsoitonopettajaksi kahteen kansalaisopistoon. ”Kanttorit ja

pojat” sai eläkeläisisän kannustamana alkunsa ja konsertteja oli ja on paljon. Tuomo sai palvel-la seurakuntia todella mielensä mukaan. Parina ensimmäisenä vuotena suurin piirtein kerran kuussa, mutta nykyisin lienee viikoittain yksittäin laskien palvelutehtävä eri seurakunnissa.

– Teen ilolla sekä opetustyötä että palvelutehtävääni esiintyen ja kirkkokonserttien muodossa. Nykyisin Tuomo kertoo omistavansa parikymmentä viulua ja pianojakin on kolme. Omasa käytössä on kaksi viulua ja seinällä roikkuvat ensimmäinen puoliviulu ja alttoviulu. Loput hän on antanut lahjakkaille soittajille ja kyläyhdistykselle pianon käyttöön.

– Ja toisen Jonille, joka on meidän ns. ”ottopoika”, jokapäiväinen kävijä, Tuomo naurahtaa. – Joni meni äskettäin naimisiin ja tuli isäksi pari viikkoa sitten. Joni kysyi meiltä, että tulisimmeko hänen häihinsä. Tottakai. Samalla hän kertoi, että saako hän sanoa teitä ”isäksi ja äidiksi”. Tot-ta toki muistaen kuitenkin, että hänellä on isä ja äiti vaikkakin ovat eronneet. Joni on meille

▶ Kodin seiniltä löytyvät mm. Tuomon ensimmäinen puoliviulu ja alttoviulu.

siis ei mitenkään sukulainen vaan seurusteli tyttäreni Oonan kanssa joskus kauan kauan sitten. Olemme ottaneet hänet ”suojelukseemme” ja Oona elää naimisissa Oulussa miehensä ja lapsensa kanssa.

Tuomo Hirvi kertoo yrittävänä auttaa ihmisiä elämään unelmaansa. Hän muistaa iltarukouksessaan niitä, joilla ei mitään ole, taikka joita sorretaan. Tuomolle auttaminen ja jakaminen on elämän suurin lahja ja tarkoitus.

– Minunkin muusikkouteni sinänsä on puhdasta Jumalan lahjaa. Elän armosta ja Jumalan lahjoista. Minulla näitä ihmisiä on ollut elämässäni paljon. ”Kesäkertun” ilmestyminen rinnalle-ni kirkon räystäälle alle on yksi suurimmista. Vaimoni tapaaminen toinen ja viulunsoitonlahjan saaminen takaisin on kolmas, Tuomo luettelee.

Ihmille muodostuu tapoja, joista tulee osa arkirutiinia. Tottumus on toinen luonto. Säilytämme hammasharjaa aina samassa paikassa, ajamme autolla aina samaa tutuksi tullutta reittiä ja istumme kirkossa aina samaan penkkiin. Tietyistä tottumuksista olisi hyvä päästä eroon, mutta osa tavoista on sellaisia, joissa kannattaakin pitäytyä. Jeesus meni ”**tapansa mukaan sa-patinpäivänä synagoogaan**”. Itselleni on muodostunut tapa, joka on niin olennainen osa elämääni, että olisi mahdotonta kuvitella elävänsä toisin. Haluan aamuisin viettää aikaa Herran kasvojen edessä rukoillen, Häntä ylistäen ja Raamattua tutkien.

saatu lahja. Mutta luonnollisesti rakastan Häntä myös sen tähden, että olen saanut Häneltä niin paljon. ”Hän on rikas antaja kaikille”, vakuuttaa Raamattu. Olen saanut syntyni anteeksi ja Hän on parantanut kaikki minun sairauteni. Ja tulen Hänen valtaistuimensa eteen myös siksi, että **tarvitsen Hänen apuaan** epätoivoisesti. En selviä ilman Jumalaa, enkä tahdo edes yrittää ilman Häntä.

Maailman luonnollisin asia

Tavallaan on käsittämätöntä, että Jumalan ylistäminen on saanut seurakunnissa niin paljon aikaa vastakkainasettelua. Jumalan ylistämisenhan tulisi olla seurakuntalaisille maailman luonnollisin asia. Voiko muka Jumalan hyvyydestä ja rakkaudesta täyttynyt ihminen olla ylistämättä Jumalaa? Ymmärrämme paremmin, miksi ylistämisestä on toisinaan tullut seurakuntien ongelmatekijä, kun katsomme asiaa hieman syvällisemmin. **Saatakaan vihaa Jumalan ylistämistä**. Se vihaa sitä, että ylistäen ja kiittäen juhlitaan Jeesuksen voittoa. Ja siksi se tekee kaikkensa, ettei Jumalan ylistäminen olisi luonnollinen ja monimuotoinen osa seurakunnan ja yksittäisen usko-van elämää.

Ylistäminen on soveliaista

Psalmissa 147 sanotaan, että ”hyvä on veisata kiitosta meidän Jumalallemme. Se on suloista; ylistäminen on soveliaista”. Toisaalla psalmien kirjassa kuningas Daavid muistuttaa itseään puhuen omalle sielulle: ”Kiitä Herraa, minun sieluni, ja kaikki, mitä minussa on, hänen pyhää nimeänsä.” Kuningas Daavid onkin huikea esimerkki henkilöstä, joka lähipiirin kielteisestä suhtautumisesta huolimatta **ylisti Herraa kaikin voimin**. Kun Herran liiton arkkia tuotiin

Daavidin kaupunkiin, tapahtui se riemun raikuessa ja pasunain pauhatessa; ja Daavid hyppi kaikin voimin Herran edessä. Kun hänen vaimonsa Miikal näki tämän, halveksi hän Daavidia sydämessänsä ja puhutteli häntä halveksuen. Daavid vastasi hänelle: ”...Herran edessä minä karkeloin; ja tähänkin minä pidän itseni liian vähäisenä ja olen omista silmissäni halpa...” ”Ja Miikal, Saulin tytär, ei saanut lasta kuolinpäiväänsä asti.”

Äänekkään hullu

Ylistää voidaan tietenkin monella tavalla, mutta meitä suomalaisia lienee tarpeellista useasti muistuttaa, että se tarkoittaa myös äänekkästä ja näkyvää toimintaa. Psalmissa 150 meitä kehoitetaan ylistämään karkeloiden hänen nimeänsä. Vuoden 1861 Raamatun laitoksen mukaan meidän tulisi ylistää Herraa **hyppyissä**. Toisaalla psalmin kirjoittajan mukaan meidän tulisi **paukuttaa käsiämme** ja kohottaa Jumalalle **riemuhuuto**. Luit aivan oikein, huuto. Samaisessa psalmissa 47 huomataan tämän kehoituksen kaikuvan kaikille kansoille, siis myös suomalaisille. Ja vielä, heprean kielessä sanalle ylistys on useampi vastine; yksi näistä tarkoittaa ”olla äänekkään hullu”.

Ylistys on rakkautta

Ylistyslauku ei ole tavallinen laulu, joka lauletaan alusta loppuun ja jonka jälkeen siirrytään ohjelmassa eteenpäin. Ylistyslauku ei ole esitys ympärillä oleville ihmisille. Ylistyslauku on rakkautta Luojaalle. Se on viipymistä Herran kasvojen edessä. Lyhyt ja ytimekäs säkeistö ei ole samojen sanojen hokemista. Kun Jeesus ratsasti aasintammalla Jerusalemiin, kansa toisti hyvin lyhyttä säettä huutaen Jeesukselle: ”Hoosianna Daavidin pojalle! Siunattu

olkoon hän, joka tulee Herran nimeen. Hoosianna korkeuksissa!” Kun Jeesus myöhemmin teki ihmisiä pyhäkössä, lapset alkoivat huutaa Jeesukselle vieläkin tiivistetympin: ”Hoosianna Daavidin pojalle.” Ja Johanneksen ilmestyksessään näkemät olennot sanoivat taivaallisen valtaistuimen keskellä ja valtaistuimen ympärillä **lakkaamatta yötä päivää**: ”Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka oli ja joka on ja joka tuleva on.”

Kiitoksen voima

Näiden edellä mainittujen lasten huutaessa pyhäkössä ylistystä Jeesukselle, närkästyivät paikalla olleet ylipapit ja kirjanoppineet sekä ihmeistä että näiden lasten käytöksestä. He sanoivat Jeesukselle: ”Kuuletko, mitä nämä sanovat?” Juutalaiseen tyyliin Jeesus vastasi heille vastakysymyksellä: ”Kuulen; ettekö ole koskaan lukuineet: Lasten ja imeväisten suusta sinä olet valmistanut itsellesi **kiitoksen**?” Jeesuksen asettamasta kysymyksestä havaitaan, että ylipapit ja kirjanoppineet olisivat voineet lukea Jeesuksen siteeraaman raamatunkohdan jostakin. Ja he olivatkin sen varmasti lukuineet psalmista kahdeksan, jossa sanotaan: ”Lasten ja imeväisten suusta sinä perustit **voiman** vastustajaisi tähden, että kukistaisit vihollisen ja kostonhimoisen.” Huomaamme, että Jeesus antoi sanoille kiitos ja voima yhtäläisen merkityksen. Kiitoksessa ja ylistyksessä on voima, joka saa sielunvihollisen perääntymään. ”Ylistetty olkoon Herra! - niin minä huudan, ja vihollisistani minä pelastun”, huusi kuningas Daavid aikanaan. Ylistys ilmentää rakkaussuhdetta Jeesukseen, mutta se on myös meidän sota- aseemme perkeleen kavalia juonia vastaan. Ylistä minun sieluni Herraa!

Santa Fellä Finnmarkissa

Kari-Pekka Juurikkala

Testasimme jo perinteeksi muodostuneella Finnmarkin reissulla uudistunutta Hyundai Santa Fetä, vuoristoisilla teillä hyvin vaihtelevissa olosuhteissa.

Testin tuloksena totesimme, että tämä auto on erinomainen vaihtoehto tosimiehelle, hallintalaitteet ja lisävarusteet ovat todella runsaat. Hallintalaitteet ovat hyvin hallittavissa monitoimiratissa ja kojelaudassa, alkuun vaaditaan tosin hetki laitteisiin tutustumiseen ja perehtymiseen – pieni ihmetyksen aihe oli testiryhmällemme suomenkielisen ohjekirjan puuttuminen.

Virran ulostulopistokkeita – jopa 230 V – oli runsaasti ja ne osoittautuivat todella tärkeiksi, puhelinten ja tietokoneiden ja dronen latauksessa maastossa, langaton lataustaso on toimiva ja nykyaikainen.

Ilmastoidut etuistuimet olivat mukava lisä vaelluksen jälkeen, kun tosimiehet raahautuivat jänkältä auton kyytiin.

Maavara ja neliveto tuli myös

testattua vaikeissa olosuhteissa ja se toimi moitteettomasti.

Auto tuntuu laadukkaasti tehdyltä kokonaisuudelta ja murtaa näin ollen asenteita korealaisia autoja kohtaan.

8-lovinen aski toimii hienos-tuneesti ja huomaamattomasti, voimaa on riittävästi jopa pohjoisen teille.

Vakuuttavinta Santa Fe:ssä on sen koko. 4 770 millimetrin pituus kätkee sisäänsä tilavat oltavat

niin edessä kuin keskelläkin, ja tavaratilan tasaisen pohjan alta löytyvät istuinpaikat

kuusi ja seitsemän. Tavaratilaa on 547 litraa ilman lisäistuimia, ja tilaa jää istuinten kanssakin vielä 130 litraa.

Verkkaisuutta esiintyy mukautuvan vakionopeudensäätimen toiminnassa. Järjestelmä reagoi edellä ajavien autojen poistumiseen hitaasti ja selkeissä ylämäissä nopeus saattaa pudota yli 10 km/h tavoitteeseen nähden.

Pahoittelut siis takana tuleville, vakionopeus on Santa Fe:lle suhteellinen käsite!

Uutuus esittelee myös edistyneen nelivetöisen HTRAC-järjestelmän, jossa Hyundain seuraavan sukupolven nelivetotekniikka jakaa voiman ja jarrutustehon etu- ja takapyörille ajo-olosuhteiden mukaan tukien kuljettajaa vaikeissa ajo-olosuhteissa. Auton aiempaa suurempi vääntömomentti säätyy pyörien pidon ja ajoneuvon nopeuden perusteella siirtäen sport-tilassa jopa 50 prosenttia väännöstä takapyörille.

Eko-tilassa Santa Fe siirtää voiman pelkästään etupyörille.

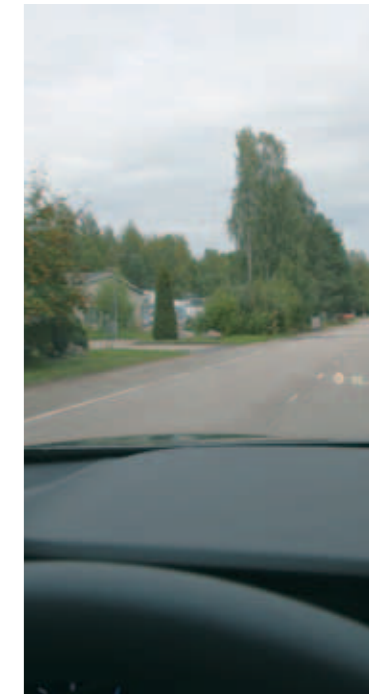
Tärkeimmät tekniset uudistukset kohdistuvatkin voimansiirtopuolelle. Automaatti on kahdeksanportainen aiemman kuusinopeuksisen sijaan, nelivedon toimintaa on kehitetty, ja ensimmäistä kertaa tarjolla on myös etuvetoinen versio.

Niin ikään mielenkiintoinen tieto on se, että Santa Fe tulee aikanaan tuotantoon sekä ladat-

tavana että "tavallisena" hybridinä. Tämä tapahtuu valmistajan edustajan mukaan kuitenkin vasta noin vuoden kuluessa.

Turvavarusteparannuksiakin löytyy: Santa Fe muun muassa pitää huolta siitä, etteivät lapset tai eläimet unohdu lukitun auton

▶ takapenkille. Tuulilasista puolestaan voi bongata monipuolisesti säädettävän heijastusnäytön, joka on lajissaan Hyundain ensimmäinen.

Uuden Santa Fe'n välittämä ensivaikutelma on hyvin toimiva. Valmistaja kehuu erityisesti ajomukavuuden sekä melutason kehittyneen. Ohjaamonkin ilme on päivitetty aiempaa hienostuneemmaksi.

Auto tuntui kaikin puolin erinomaiselta vaihtoehdolta niin

maanteille kuin myös maastoajossa erittäin vaikea kulkusilakin poluille.

Kamerat auton joka kulmassa olivat todella käyttökelpoiset varsinkin, kun mentiin oikein huonoa tietä ja huonoja polkuja hitaasti, etukamerasta näki tien muodot ja pikkuesteet.

Kokoreissun keskikulutus oli noin 7,2 l/100 km, se kuulostaa täydellä kuormalla ja pohjoisen mäkisillä ja mutkaisilla teillä todella kohtuulliselta.

Santa Fe 2.2 CRDI 200 hv 4WD 8AT Premium

Autoverollinen kokonaishinta
72 664,43 euroa

Käyttöetu 995 euroa
Vapaa autoetu 1160 euroa

CO2-päästöt 190 g/km

Tärkeimmät vakiovarusteet

- 19" kevytmetallivanteet
- Dynaamiset led-kaarreajovalot
- Sähköäätöiset istuimet asennetuilla
- Ilmastoidut istuimet
- HUD-tuulilasinäyttö
- Navigointijärjestelmä
- Krell Premium -äänentoistojärjestelmä

Lisävarusteet

Vetokoukku irrotettava, takapuskurin kuormasuojat (harjattu teräs), takaluukun aukon suoja (harjattu teräs), SafetyPack: BCA Blind-spot collision-avoidance assist, Self leveling rear suspension, Around View Monitor, Intelligent speed limit warning, Rear Occupant Alert, Safe Exit Assist, Rear Occupant Assist.

Lyhyestä virsi kaunis

Rapea uutuus kotimaisesta särjestä

Apetitin kotimaiseen hoitokalastuksella saatavaan raaka-aineeseen pohjautuvat tuotteet saavat jatkoa, kun Järvikalapuikko uipakastealtaisiin. Järvikalapuikkojen pääraaka-aineena on kotimainen särki.

Järvikalapuikko tuo pakastealtaisiin uuden tavan nauttia kotimaista järvikalaa. Herkullisen uutuuden kruunaa rapea ja gluteeniton paneeraus.

– Kalapuikot ovat perinteisesti erityisesti lasten suosiossa. Järvikalapuikko onkin mutkaton tapa tarjota lapsille herkullisia ja helpoja ruokia sekä tietysti enemmän kalaa, Apetitin tuoteryhmäpäällikkö Hanna Pere kertoo.

Järvikalapuikon raaka-aineena käytetään kotimaista hoitokalastettua särkeä. Lisäksi puikot on höystetty laktoosittomalla kermalla ja juustolla.

– Järvikalapuikkojen rapea pinta saadaan kikhernepaneerauksella. Kermalla ja juustolla tuodaan mehukkuutta sekä korostetaan särjen mainiota makua – kalaa ei ole unohdettu sivuosaan, Pere sanoo.

Järvikalapuikot ovat gluteenittomia, laktoosittomia ja runsasproteiinisia.

Uutuustuote Järvikalapuikko sisältää kotimaista särkeä, Apetit Järvikalapihvit kotimaista hoitokalastettua särkeä ja pikkuaahventa, Särkisen Kalapyörykät puolestaan särkeä ja seitiä.

Galaxy Watch Active2

Samsung esitteli elokuun alussa Galaxy-perheen uusimman älykellon.

Galaxy Watch Active2:n intuitiiviset toiminnot ja hiottu muotoilu auttavat kelloa istumaan entistä paremmin käyttäjänsä henkilökohtaiseen tyyliin parantaen näin terveyttä ja hyvinvointia.

– Älykellomarkkinat kasvavat nopeaa vauhtia, ja olemmekin Samsungilla innoissamme mahdollisuudesta rakentaa uusia, kauas tähtääviä tuotteita tässä kategoriassa. Galaxy Watch Active2:ssa olemme paketoineet viimeisimmät innovaatiomme entistä yllällisempiin kuoriin. Uusin kellomme on tyylikäs ja laajasti personoitavissa, ja se sallii asiakkaidemme ottaa hyvinvointinsa omaan hallintaansa, sanoo Mika Engblom, Samsung Suomen mobiililiiketoiminnan johtaja.

Älykello on saatavana kahdessa kokoluokassa - 44 ja 40 millimetrin halkaisijalla - sekä kolmessa värissä: musta, hopea ja kulta. Uusi hoikka muotoilu, ruostumaton teräs ja lasinen tausta auttavat kelloa sopimaan jokaisen käyttäjän omaan tyyliin.

Näyttö peittää suurimman osan laitteen etupaneelista, ja Always-on display -toiminto pitää kellotaulun näkyvässä myös lepotilassa, joten Galaxy Watch Active2 tuntuu ranteessa kuin tavalliselta rannekellosta.

Kaikkia myytävissä malleissa on mukana aidosta nahasta tehty ranneke. Ranneke on standardilevyinen, ja sen voi halutessaan vaihtaa tavalliseen, kellokaupasta hankittuun rannekkeeseen.

Jokapäiväisiä ihmeitä Alumimin kibbutsilla

Voisitko kuvitella asuvasi kolmen kilometrin päässä Gazan rajalta ja sinulla olisi vain 15 sekuntia aikaa mennä turvaan, kun hälytys sireenit alkavat soida? Hamas ampuu raketteja ja lähettää tulileijojia rajan lähellä sijaitseviin israelilaisyhteisöihin, kuten Alumimin kibbutsiin, jolloin normaalin elämän viettäminen on lähes mahdotonta. Sen vuoksi on äärimmäisen tärkeää varustaa ja kouluttaa näitä israelilaisia, niin nuoria kuin vanhoja, käytännöllisillä tavoilla: kuinka etsiä turvaan pommisuojaan, kuinka kaivaa kuoppa ja mennä sinne suojaan avoimella alueella, ja kuinka käsitellä trauma- ja pelkotiloja.

Terapeutti Esther Marcus selitti tilannetta: "Kristillinen suurlähetystö tukee meitä. Kun tiedämme, että tuete meitä, pysytymme auttamaan samalla myös muita. Sydämeni ja sieluni täyttyy ilosta ja toivosta, kun näen kristittyjen ja juutalaisten työskentelevän yhdessä. Näemme ihmeitä joka päivä, mutta meidän täytyy osata avata silmämme näkemään ja arvostamaan niitä."

Alija Venäjältä lisääntynyt voimakkaasti

Maahanmuutto Israeliin on kasvanut yli neljänneksen tämän vuoden ensimmäisen puolen vuoden aikana. Nousu johtuu lähes yksistään Venäjältä tapahtuvan muuton ansiosta, kertovat Juutalaistoimiston tilastot. Vuonna 2018 maahanmuutto lisääntyi vain 5 %.

Venäjältä Israeliin muuttaneiden lukumäärä nousi noin 73 % tammikuun ja kesäkuun välisenä aikana, ja se kompensoi hyvin sitä, että monista muista maista muuttajien määrät ovat vähentyneet huomattavan paljon, erityisesti Ranskasta ja Yhdysvalloista. Venäjän juutalaiset muodostavat yli puolet (51 %) kaikista uusista maahanmuuttajista.

Tilastot kertovat, että ensimmäisen puolen vuoden aikana Israeliin muutti 16 019 juutalaista joka puolelta maailmaa, mikä on 28 % enemmän kuin vuonna 2018. Tähän sisältyy myös 616 Etiopiasta muuttanutta juutalaista. Myös Ukrainasta on muuttanut huomattava määrä juutalaisia. Juutalaistoimiston mukaan sieltä on tammikuun ja kesäkuun välisenä aikana muuttanut 3 005 juutalaista, mikä on 6 % enemmän viime vuoden samaan ajanjaksoon verrattuna.

Israelista apua sairauksien todentamiseen

Lääkäreiden on ehkä pian mahdollista vertailla samasta henkilöstä pidemmällä aikavälillä otettuja aivokuvia, ja erottaa terveet ja sairastuneet aivokudokset toisistaan ilman vaarallista toimenpidettä. Tämä on mahdollista Jerusalemissa sijaitsevan Heparalaisen yliopiston tutkijoiden tekemän tutkimuksen ansiosta.

Tri Aviv Mezer ja hänen tiiminsä löysivät onnistuneesti uuden magneettikuvausmenetelmän, joka voi tallentaa muutoksia aivokudoksemme biologisessa rakenteessa, joita ilmenee esimerkiksi Alzheimerin taudin ja syövän yhteydessä. Tämä uusi magneettikuvausmenetelmä voi auttaa lääkäreitä löytämään sairaudet aikaisemmin ja aloittamaan tarvittavat hoidot nopeammin. Mezer vertaa tätä uutta magneettikuvan tulkitsemistapaa verikokeen ottamiseen. "Kun otamme verikokeen, näemme siitä valkosolujen tarkan lukumäärän elimistössämme ja tiedämme, että jos lukumäärä on korkea, se johtuu sairaudesta." Tämä uusi analyysi antaa samankaltaisen tiedon aivoista.

Tosimies kuuntelee

DANIA

Israelilaisen Tal Gamlielin debyyttialbumi DANIA, jolla soittaa muun muassa trumpettisti Avishai Cohen, julkaistiin 2017.

Levy on omistettu Tal Gamlielin Dania-vaimolle, mutta itse asiassa se on omistettu myös Talin edesmenneelle Herzl -isälle ja vielä elossa olevalle isoisälle, Haim Gilohille, jotka kumpikin toimivat miesmalleina kasvavalle Talille.

Talin soittama jazz on hyvin melodista, iloista ja helppoa kuunneltavaa. Tal vieraili viime vuonna April Jazzin vieraana Suomessa ja keräsi aimoannoksen uusia faneja matkallaan.

Tunnettuahan on, että juutalaisille on kertynyt eniten Nobel-palkintoja, mutta harvempi – muu kuin jazzin harrastaja – tietää, kuinka moni maailmalla menestyneistä jazzmuusikoista on kotoisin Israelista. Maan muusikkokoulutus tuottaa jatkuvasti uusia kykyjä jazzmaailmaan.

YKSI NIISTÄ

Vuonna 2012 kaksi nuorta ihmistä löysi yhteisen sävelen – niin musiikissa kuin elämässä muutenkin. Syntyi duo Eve & Ossi. Nykyään aktiivisesti ympäri Suomea keikkaileva pariskunta tunnetaan kauniisti yhteen soivista lauluäänistään, herkistä tulkinnoistaan ja puhuttelevista, elämänmakuisista lauluistaan.

Duo julkaisi ensimmäisen levynsä virsisovituksista koostuvan ”Virren sävelillä” kesällä 2015. Tuon jälkeen pariskunta on keskittynyt oman musiikin tekemiseen. Marraskuussa 2016 valmistui ”Toisen silmin”-niminen kaksoisalbumi ja viime vuoden lokakuussa kolmas pitkäsoitto ”Yksi niistä”.

Uusin äänite sisältää yhdeksän mukavan letkeää ja tunteikastakin laulua sekä versiointi Miriam-yhtyeen koskettavasta Samalla viivalla -kappaleesta.

Raikkaisiin sävelmiin yhdistyvät duolle tunnusomaiset varsin oivaltavat ja helposti samaistuttavat sanoitukset. Ne kertovat tuorein, nuorekkain sanankääntein, rehellisesti ja hoitavasti, paikoin jopa huumorilla höystäen ja osin vakavammin pohdiskellen tarinoita arjesta, ihmissuhteista, armosta ja taivaskaipuusta. Vai mitä pidätte Sä olet tie -kappaleesta?

”Sä olet tie, joka ei jäädy talvella. Menään kesärajoituksilla, eikä tarvi nastarenkaita. Sä olet tie, vähän niin ku tiet on keväisin, kun lämpö kuivaa tumman asfaltin. On reitti selvä kotiin takaisin...”

Lisää Mäki-Reinin pariskunnasta voi lukea

sivulla 14 olevasta haastattelusta.

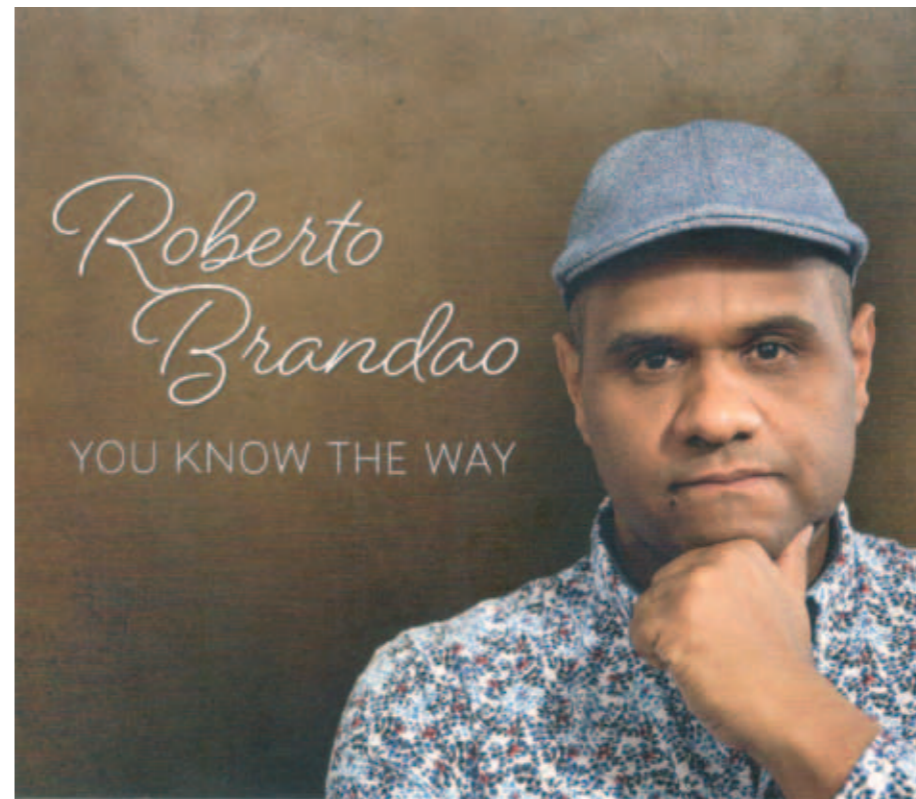
YOU KNOW THE WAY

Nelosen The Voice of Finland -ohjelmasta

televisioyleisölle tutuksi tullut brasialaissyntyinen Roberto Brandao on julkaissut 10 kappaletta sisältävän äänitteen ”You Know The Way”, jolle hän koonnut sydäntään kos-

Tosimies kuuntelee

kettaneita lauluja elämänsä varrelta.

Kappaleet sopivat hyvin miehen pehmeään ääneen, ja Markus Vainiomäen taitavat sovitukset täydentävät paketin. Oma suosik-

kini äänitteellä on Rolf Løvlandin ja Brendan Grahamin ”You Raise Me Up”.

Elämä koostuu hänen mukaansa myötä- ja vastatuulen hetkistä, ja joidenkin kohdalla

se päättyy täällä maan päällä kovin yllättäen.

”Olemassaolomme ei kuitenkaan rajoitu vain maanpäälliseen elämäämme. Tehdään jokaisesta hetkestä merkittävä ikuisuuden näkökulmasta”, hän toteaa CD:n kansiteks-teissä.

11-lapsisen perheen nuorimmaiseksi lapsiksi syntynyt mies kertoo, että on laulanut ja esiintynyt pikkulapsesta lähtien niin kuorossa kuin taustalaulajana.

Tv-ohjelman samettiääniseksi kehuttu laulaja omistaa äänitteen viimeisen kappaaleen ”What A Wonderful World” ystäväilleen ja TVOF-valmentajalleen Olli Lindholmille, jota jäi kovasti ikävöimään.

Perheen esikoinen Sara kilpaili viime vuonna Junior MasterChef -kisassa ja sijoitui kuuden parhaan joukkoon, levyllä hän laulaa kappaleessa ”You Say”.

Hiekkaharjussa Vantaalla asuvat Roberto ja Annamari-vaimo toimivat pastoreina perustamassaan Harvest Church Finland -seurakunnassa.

SAALEM LIVE

Saalem Live -äänite on yksi näkemys ja läpileikkaus tämän päivän seurakuntamusiikista.

Äänitteellä kuultava Helsingin Saalemin seurakuntakuoro ja -orkesteri perustettiin syksyllä 2016 käytännössä aivan tyhjästä. Kuoron ja orkesterin toiminnan johtoaajatuksena on ollut yhteys. Samalla on etsitty kuoron ja orkesterin johtajien kertoman mukaan niitä lahjoja, joita Jumala on suonut Helsingin Saalemin jäsenille. Orkesterissa on mukana eri-ikäisiä harrastajia ja ammattimuusikoita. Myös kuoro on kuin seurakunta pienoiskoossa.

Omien kuorolaisten, soittajien ja solistien lisäksi äänitteellä vierailevat tenorit Lasse Riutamaa ja Jere Ristimäki.

Saalem Live -äänite sisältää 13 useimmille tuttua kappaletta kuten Andréa Grouchin ”My Tribute” ja ”Kun Jeesus verensä vuodatti” sekä Jarmo Sormusen säveltämä ”Minun sieluni janoaa Jumalaa”.

Yhteyden ajatus kuuluu musiikissa, joka ylittää rohkeasti tyylirajoja, kutsuu ylistykseen, mutta myös julistaa ja tarjoaa hetken levähtää ja pysähtyä kokemaan Pyhän kosketusta.

Seurakuntakuoron ja -orkesterin missio on palvella ensisijaisesti kotiseurakuntaa, mutta äänitteellä halutaan myös rohkaista muita seurakuntia käyttämään niitä lahjoja, joita niihin on annettu.

Kimmo Janas

Terveisiä Haagista

Lähdin muista kiireistä huolimatta Haagiin Jerusalemin Prayer Breakfastille kesäkuun lopulla, koska koin, että halusin olla osa tätä tärkeää strategista rukouskonferenssia sekä myös toiseksi luoda suhteita Suomen JPB:ta varten, tehdä havaintoja, mitä tapahtuu, ja mitä koen hyväksi ja mitä voisi tehdä toisin.

Kuulin, että valmisteluissa ja järjestelyissä oli ollut paljon vastustusta ja Jack van der Tang oli saanut sairauskohtauksen ym. Hän oli tämän hankkeen arkkitehti ja hänellä on ollut monivuotinen näky siitä, mitä tulee tehdä. Siksi ensimmäinen päivä käsitti juuri Haagin ja Hollannin asioita, profetaalisia julistuksia ja rukousta, jonka piti myös vaikuttaa Eurooppaan ja Israeliin.

Kaikki osallistuneet olivat tyytyväisiä ja jopa otettuja siitä, missä he saivat olla osallisina.

Tulimme bussilla Ridderzaaliin, ehkä maailman vanhimpaan parlamenttirakennukseen. Tervetulokahvien jälkeen siirryimme pääsaliin, jossa kunin-

▶ Israelin Hollannin-suurlähettiläs Aviv Shir-Or.

▼ Ystäviä parlamentissa.

gas tapaa parlamentin. Koska oli lämmintä, niin pääsimme sisään poikkeuksellisesti pääoven kautta, jota yleensä ainoastaan kuningas saa käyttää. Oli ylipäänsä ihme, että saimme edes käyttää salia, mutta kansanedustajat olivat saaneet poikkeusluvan siihen.

Salissa oli ehkä 600 ihmistä, koska monet kristityt ja kutsuvieraat olivat saaneet kutsun osallisuuksiinsa juuri tähän tilaisuuteen.

Never again

Oli kulunut tasan 75 vuotta siitä, kun samassa salissa tehtiin Holokaustiin liittyviä määräyksiä. Nyt pyydettiin anteeksi ja Jack van der Tang lähes murtui kyyneliin puhuessaan. Nyt julistettiin uusi päivä ja vapautumista tästä päivästä eteenpäin. Useat kansanedustajat pitivät koskettavia puheita ja kertoivat että parlamentissa on päätetty, että Hollandissa ei ole enää tilaa antisemitismille ja sitä ei hyväksytä missään muodossa.

Myös Israelin suurlähettiläs puhui, mutta hänen piti lähteä

▼ Galaillaisella JPB-liikkeen johtajat rukoilivat puolestaan korokkeelta Michele Bachmannin johdolla.

ennen tilaisuuden loppua, koska hän lopettaa parin kuukauden kuluttua ja hänen piti juuri saman aikaan tavata kuningas (samalla tavalla kuin suurlähettiläät Suomessa tapaavat presidentin, kun heidän pestinsä alkaa ja päättyy).

Kun häneltä oli kysytty, mistä he hakevat häntä, suurlähetystöltä vai virka-asunnolta, hän oli vastannut Ridderzaalilta. Näin ei ikinä on tapahtunut aikaisemmin. Mutta hänet haettiin sieltä ja vietiin Israelin lipulla varustetulla limusiinilla poliisipartion saattamana. Tämä oli uutisissa seuraavana päivänä, ja suurlähettiläs kertoi tapahtumasta ja näytti videon tästä galaillaiselta. "On jotain kerrottava lapsenlapsille", hän sanoi.

Ihmeitä tapahtuu

Jatkoimme parlamentista Peace Palaceen, ja siellä pienempi ryhmä päästettiin sisään meidän muiden laluaessa ja rukoillessa portin ulkopuolella.

Palacella rukoiltiin ja julistettiin: "Anna takaisin, mitä juutalaisilta on pidätetty".

Nämä kansainväliset tuomioistuimet, kuten myös ICC International Criminal Court, ovat YK:n laitoksia, jonka lippu myös liehuu siellä. Siellä rukoiltiin myös juutalaisten oikeudesta pitää maansa. Oikeita päätöksiä pitää tapahtua, ja väärät pitää kumota.

Kuten olette varmaan uutisista lukeneet, ihme tapahtui seuraavana aamuna, eli juuri kun meillä oli varsinainen Jerusalem rukousaamiainen. Tällöin tehtiin päätöksiä Hollannin rautatieyhtiöstä, joka on 100 % valtion omistama. Nyt tehdyn päätöksen mukaan yhtiö antaa kymmeniä miljoonia takaisin juutalaisille, tuhosta selvinneille heidän väärästä kohtelustaan, kun heidät laitettiin tuholeireille vietäviin juniin, ja kärsimystensä hyvikseksi. Tuo raha menee myös heidän sukulaisilleen seuraaviin sukupolviin.

Rukous toimii

Olimme ihmeissämme, kun tällainen ihme tapahtui, kun me rukoilimme yksimielisesti. Toki olihan tätä pitkään valmistettu rukouksessa ja Jack julisti sanat hengessä ja uskossa.

Mainostin Haagissa tulevaa JPB Finland -tapahtumaa. Monet tulivat luokseni ja korostivat selkeästi strategisen rukouksen

merkitystä valmisteluissa ennen konferenssiamme. Voimme kyllä järjestää konferenssin, mutta ellemmme rukoile ja koe yhteyttä, emme tule saamaan läpimurtoa eli Hengen hedelmää, vaikka olisi kuinka hyvä ohjelmaa tai puhujia, ellei agenda on Taivaan suunnittelun mukainen.

Näyttää siltä, että paholainen vihaa Israelia ja kaikkea mitä siihen liittyy. Mutta mikä läpimurto. Monet kokivat, että Hollannin ja Israelin välisissä suhteissa oli saatu uusi käänne ja jotain tärkeää oli tapahtunut.

Tampereella marsittiin

Elokuussa sain tilaisuuden puhua Tampereella järjestetyssä

Elämän marssi -tapahtumassa, joka kokosi yli 700 osanottajaa.

Totesin puheesani, että me puolustamme elämää samalla tavalla kuin myös Israelissa tehdään. Se on demokratia, jotka auttavat myös vihollisiaan kuten esim terroristen lapsia sairaanhoidolla ym. Se sopii yhteen juutalais-kristillisen arvopohjan kanssa, jonka perustalle eurooppalainen yhteiskunta on rakennettu. Nyt se on murenemassa yhä enemmän vuosi toisensa jälkeen ja tilalle on tullut muita jumalan vastaisia voimia, jotka ikävä kyllä lisääntyvät.

On häpeä, että juutalaisia vainotaan, kiusataan ja jopa tapetaan meidän Euroopassamme. 90 % Euroopan juutalaisista kokee olonsa turvattomaksi, ja moni on joutunut muuttamaan tai harkitsee muuttamista antisemitismien ja vihamielisten hyökkäysten takia.

Puheeni lopuksi totesin: "Hyvät ystävät, olkaamme aktiivisia! Elämme haastavaa aikaa, jolloin profetiat toteutuvat. Tehdään työtä niin kauan kuin voimme, ja rukoillaan rauhaa Israelille. Teemme sen myös oman maamme vuoksi, koska tiedämme, että Israelin tukeminen oikealla tavalla on maaillemme kohtalonkysymys. Ne, jotka sitä siunaavat, tulevat siunatuiksi. Rukoillaan myös maamme johtajien puolesta ja sen puolesta, että meillä olisi edelleen vapaus puhua julkisesti. Me voimme teoillamme ja rukouksillamme vaikuttaa moniin maihin, niin Suomessa kuin Euroopassakin."

Ei sattumaa vaan johdatusta

Aarne Plukka

Kasvoin lapsuuteni ja nuoruuteni Etelä-Pohjanmaalla Alahärmässä. Kodissani eivät uskonasiat olleet juurikaan esillä. Sen verran kuitenkin, että äiti opetti minulle ja kaksoisveljelleni "Levolle laske Luojaani" -iltarukouksen.

Kirkossa käytiin vain jouluaamuna. Varhainen kirkkoon meno oli joka kerta lapselle mieleenpainuva kokemus. Valaisematonta kirkkotietä kävelleet kulkivat visusti tien reunaan, sillä takaa tulivat eri kyliltä joskus hurjallakin vauhdilla hevoset, joiden vetämässä reessä vällyihin kietoutunut väki istui ja aisakellot soivat. Pääsiäisviikolla kiirastorstaina meidän kaksosten oli pysyttävä kotipihalla, sillä vanhemmat kokivat päivän niin merkittäväksi, ettei sen pyhyyttä saanut rikkoa toisten kanssa leikkimällä kylän raitilla. Vaikka lapsuuteni viettoon sisältyikin perinteisten suurten kirkollisten tapahtumien enempi ulkonaista tapaa kuin hengellistä sisältöä, en kuitenkaan halua aliarvioida sen merkitystä. Kylvetty siemen on aina ensin mullassa silmiltä näkymättömissä.

Pääkallo

Lapsuudessa kävelin kerran hautausmaalla, jossa haudankaivaja kaivoi erästä sukuhautaa. Hän huusi minut luokseen ja nosti lapiolla pääkallon haudan reunalle ja kysyi: "Uskotko ylösnousemukseen?" Se oli pienelle pojalle suuri kysymys: Tästäkö uusi ihminen? En osannut vastata mitään. Kohotin vain olkapäitani ja lähdin pois. Tuo kysymys vaivasi minua pitkään, mutta ajan myötä se kuitenkin hautautui sinne, mistä pääkallo oli nostettu; maan multa. - Nyt olen vakuuttunut Jobin tavoin: Mutta minä tiedän Lunastajani elävän ja viimeisenä päivänä Hän on seisova multieni päällä. Rippikoulu aika ei ollut minulle mikään hengellinen kokemus. Kävin sen näet heti koulupäivän päätteeksi ja niinpä ne

tunnit olivat enemmän väsymystä vastaan taistelua kuin halua syventyä uskonasioihin. Sitten tuli lukioaika, jolloin tein tietoisesti päätökseni lähteä Vapahtajan seuraajaksi. Silloin näet eräänä päivänä tuli tuntu, että maallinen vaellukseni oli umpikujassa. Saman päivän iltana menin ystäväni luo rukoilemaan. Polvistuin hänen huoneessaan ja sanoin: "Tässä olen Herra. Ota huomahasi!" Välittömästi sydämeeni laskeutui rauha. - Pari kuukautta myöhemmin myös silloinen tyttöystäväni ja nykyinen vaimoni Tarja sai jättäytyä saman ystävämmeni luona Kristuksen seuraajaksi.

Ei saa peittää

Uskonvaellukseni alussa koin aidosti, etten ole mikään rukoilijatyyppe. Matkani varrella olen saanut olla tässäkin asiassa Jumalani koulutettavana, jopa humoristisella tavalla. Erään kerran näet menin rukoilemaan uskoviensa sisarusten luo. Polvistuin tuossa tuolin eteen, jonka takana oli vanhanaikainen lämpöpatteri; ensin se kuumeni lähes tulikuuma ja sitten se viileni kuumetakseen taas uudelleen. Kuumenemisen vuoksi patterin päällä oli varoitusteksti: "Ei saa peittää". - Ensin Jumalani minut polvillaan lukemaan sanat: "Ei saa peittää" ja sitten suullani tunnustamaan syntini.

© Jarmo Ojanpera

Kun kukin neljästä tyttärestäni kukin vuorollaan lähti kotoa pois, heidän puolestaan rukoilemisesta on tullut minulle päivittäin entistä tärkeämpi asia. Vaikka käteni eivät enää yltäneet suojelemaan ja varjelemaan heitä pihapiiriäni kauemmaksi, käteni eivät kuitenkaan ole niin lyhyet, ettenkö yltäisi laittamaan sormiani limittäin ja pyytämään heidän elämälleen Jumalan johdatusta.

Sattumalta

Monesti kuulee ihmisten sanovan, että "sattumalta..." Nämä heidän sattuma-kokemuksensa liittyvät mitä erilaisimpiin asioihin ja tapahtumiin. Jos elämä olisi "sattumia", tällöin elämä olisi pelkkää sattumanvaraista. Kerron vain yhden esimerkin Jumalan johdatuksesta, en sattumasta. Noin 2,5 vuotta sitten muutettuamme vaimoni kanssa Tampereelle etsin ja rukoilin kuoroa, johon liittyä. Minua pyydettiin erääseen kuoroon, mutta tunsin, ettei se ollut paikkani. Eräänä tämän vuoden tammi-kuisena sunnuntaina Aleksanterin kirkkoon tuli kaksi miestä toisistaan tietämättä ja toisiaan tuntematta. Kumpikaan heistä ei lähtenyt jumalanpalveluksen jälkeänsä kotiin, vaan he osallistuivat sen jälkeen kryptassa pidettyyn kahvitilaisuuteen. Sen lopussa Viestiveljissä

▲ Laulaminen Viestiveljissä merkitsee mahdollisuutta viedä evankeliumin sanomaa eteenpäin.

jo pitkään laulanut Mauno esitti halukkuille kutsun tulla kuoroon. Toisella oli mukanaan kutsu ja toisella sydämessään halu ylistää Jumalaa lauluin. Heti tuon sunnuntain jälkeisenä tiistaina menin Viestiveljien harjoituksiin sydän täynnä iloa, mutta myös hiukan arkuutta tuntien. Kuoronjohtajan Jarmon sydämeellinen tervetulo-otus ja heti kokemani kaikkien kuorolaisten veljellinen rakkaus saavat tuota tapahtumaa muistelllessani yhä kyynel silmiini. Koen sydämessäni, ettei ole mahtavampaa paikkaa lauluin ylistää Jumalaa kuin 25-vuotiaassa Viestiveljien kuorossa. Kuoro ei tunne seurakuntien välisiä rajoja. Tehtävä on yhteinen: vain pelastussanomien eteenpäin vieminen. "Ylitse kaikkien rajojen Sana on vietävä yhteinen. Kristuksen armo ja siunaus on meille elämä, pelastus." Elämä ei ole siis sattumaa, vaan Jumalan johdatusta itse kunkin iankaikkiseksi parhaaksi. Tiedän kyllä, että mikä olisi sen helpompaa kuin olla Jumalan auringon paisteessa ja loisteessa kaiket päivät. Tiedän senkin, että syvyyksissä ja varjoissa Jumala joskus kasvattaa meitä yli ymmärryksemmekin käyvällä tavalla turvautumaan yksin Häneen. Hänen lupauksensa elämäntilanteistamme riippumatta on aina sama: "Minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoillen."

▲ Alamajalla elokuussa pidetyssä saunatilaisuudessa kirjoittajan vierellä Alpo 'Apo' Romppanen (vas.) ja Leo Lappalainen.

Kiälletyt aineet

Jussi Kosola

Luumua niin sanollisena määritelmänä ku fyysisestikki, viliellähän trennina yhtäläilla puutarhan tuatoksia ku vilielymailla ja sille löytyy vankkumatoon kannattajakunta.

Omakohtaanen kokemus kyllä rohkaasoo moista kasvatusmenetelmää käyttämähän, kun Lähäresmäen seinänvarustalla kukoostaa raparperit, jotka on saanu puuntuhaa pitkin talavia osaksensa ja kyllä kukoostaavat ja vahavaa vartta pukka maharottomasti.

Kasvismyrkyt ja muut lisäaineet on palio puhutellehet ja muistan kouluaijoolta, ku opettaja valaasi meitä erikoosella määritelmällä: DDT oli niinä aikoona rikkakasvimyrkky, joka olikin torettu ihmiselle vaaralliseksi ja näinollen länsimais se kiällettiin, mutta opettajan jatkokertomus puhutteli: Sitä viärahän kuitenkin kehitysmaihin, mihin käyttö jatkuu ja niistä maista DDT:llä käsitellyt herelmät yms. tuarahan/markkinoorahan sitte länsimaihin joten summa summarum...

Ihmiskeho saa monella tapaa sille ei-tarkootettuja myrkyjä lukemattomien lisäaineitten muaros, ja kun E-merkintöihin tuatepakkausis on heränny kuluttajat, niin on muutettu ko. merkintä joksikin muuksi phyrellaasena keinona hämätä kuluttajaa.

Kosmetiikkatuatetet on luku sinällänsä: Niitten käyttöön tulis notkahrus, jos tärettääs mitä kaikkia niihin sisällytetähän.

Meria varootteloo tilaamasta nettikaupas esim. Kiinasta nimenomaasia tuatteeta, kun vähemmän mairittelevia kokemuksia on kertyny kuluttajille.

Silikooni on kans oma lukunsa: Sitä ku pumpatahan esteettisistä syistä ihmiskehoon, niin kukaan ei oo voinu välttyä siltä uutistuluvalta niistä tramaattisista kohtaloosta, ku kaikki ei menyykkään niinku Strömsöös. Siis loogista on, että jos henkilöllä on kehossansa joku torellinen ongelma, joka aiheuttaa esim. koulukiusaamista, niin kyllä kirurgille kannattaa hakeutua oman miäenterveytensäkki takia, mutta turhuuksien turhuus on saara lisää täytettä huulihin ja siitä alahappäin vaan, että tulis hyväksyttymmäksi vai mitä määritelmää sitä ny käyttäskään?

Anyway; luamulle pisteet!

Täs koostehes hyvinvoinnista; niin fyysisestä ku psyykkisestäkin, puuttuu monta palikkaa, mutta esim. liikunnan merkityksenhän jokahinen tiarostaa.

Tästähän entinen saarnamiäs tuumas vaifillensa, ku miästä lenkille patisteli, johon äijä vastas: Ei täältä niin häävistä oo tervehenä kualla.

Täs sitä tullahanki elämän perimmäästen kysymysten äärehe: Kerran täältä lähäretähä, ollahan sitte nouratettu vaikka minkäläasia hyvinvoinnin päämääriä niin elinpäivämmä; läpikulukumatkamma kohoren iankaikkisuutta ja rajanylityspaikalla; viimmesellä katsastuskonttorilla jaetahan lopullinen väylä, kaharellaasta täänviittaa: Taivas tai Helevetti. Siälä ei sitte kysellä, onko tullu alootettua aamu eloveenalla vai kaffilla, vaan mikä kannanotto elinpäivinä on ollu ainuahan pelastavahan nimehen: Jeesuksehen Kristuksehen!

Meirän jokahitten sialusta on maksettu hinta maailmankaikkeuren kallehimmalla maksuvälinehellä: Jeesuksen Kristuksen Pyhällä Sovintoverellä, Golgatan keskimmäesellä ristillä lunastettujen joukko perustuu siihen, minkä kannan otamma tähän meille jokahittelle tarkootettuhun Jumalan kärenojenukseen. Ensimmäänen joka tähän tarttuu, oli ristin ryäväri kuurella sanalla: Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasii. Niin Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle: tänä päivänä pitää sinun oleman minun kanssani paratiisissa." Tämän sananpaikan oon saanu jonkun kerran lukia sukulaasen tai kaverini kualinvuatehen ääres ja kertaakaan ei oo kukaan toriunu!

Se on jatkunu Raamatun luvun jäläkehen; Kuule, sopiiko sulle, että pyyrettääs Jeesukselta meirän molempaan synnit anteeksi. Synnintunnustuksen jäläkehen on ollu turvallista jättää viimmeselle katsastuskonttorille pyrkivä/lähtevä Jeesuksen siunaavien, naulojen lävistämien käsien alle.

Surullisinta on se, että joittenkin läheesteni elämä on päättyny äkkiarvaamata, lähinnä liikenneonnettomuusis. Heirän lankaikkisuusosoottehensa on jääny isooksi kysymysmerkiksi.

Anyway; elinpäivinämmä teemmä valinnan, minoon sen teheny: Kiitos Jeesus, että oot muistanu muakin siälä valtakunnassas. Miten on sun lukija: Ookko Jeesuksen kans kimpas? Jos et, niin ei se oo mitään munkkilatinaa vaan selekokiälä: Jeesus Kristus, minoon syntinen ihminen ja tartten sun anteeksiantamustas! Anna mun syntini anteeksi ja tuu mun syrämmei Herraksi ja Vapahtajaksi.

Pohojammmaan kautta...

PRESIDENTIT JA USKO

Suomen tasavallan ensimmäiseksi presidentiksi valittiin oikeusoppinut K.J. Ståhlberg. Hän aloitti virkakautensa melkein tarkalleen 100 vuotta sitten. Hänet esitellään miehenä, joka piti uskonnon poissa politiikasta. Sen todetaan ehkä olleen viisasta itsenäisen Suomen ”ensi askelilla” eritoten, kun työväestö liitti kirkon niin läheisesti valkoisen terrorin liittolaiseksi.

Ståhlbergin seuraaja Lauri Kristian Relander 1925-1931 tarttui tehtäväänsä luottaen Korkeimman johtoon ja luottaen Suomen kansaan. Hänen elämänsä päättyi jo 58 vuoden iässä. Hautajaiset olivat pienimuotoiset ja vaatimattomat.

Piispojen valitseminen on kirjassa esillä useiden presidenttien aikakaudella ja aiheutti päänvaivaa tässä valtion ja kirkon ”liitossa”.

Suomen tasavallan 3. presidentti P.E. Svinhufvud (1931-1937) opiskeli lakia Helsingissä. Hän maksoi kovaa hintaa suorista mielipiteistään. Hän totesi mm. Eugen Shaumanin olleen Suomen kansan silmissä sankari, kun hän ampumalla Bobrikovin vapautti Suomen sortajasta. Hän vietti muutamia vuosia Siperiasa vuodesta 1914 lähtien. Svinhufvud oli Ståhlbergin tapaan aika varovainen uskonnon tuomisessa politiikan kenttään, mutta pohjavireenä hänellä oli luja luottamus Jumalaan ja Suomen kansaan.

Kyösti Kallio toimi presidenttinä vuosina 1937-40. Hänet esitellään kirjassa otsikolla: Uskonnollinen valtionpäämies. Lapsuudenkoti oli vahvasti uskonnollinen. Hän oli Maalaisliitossa pitkäaikainen vaikuttaja muun muassa kirkkopoliittikan suhteen. Hänen esittelyssään luku ”Esiirippu laskeutuu Helsingin rautatieasemalla” on vaikuttavaa luettavaa. Porilaisten marssin soudessa (presidentti oli lähdössä joulun viettoon kotiseudulle Nivalaan) Kyösti

Kallion maallinen taival päättyi adjutantit käsivarsille. Sodan ajan paineilla oli varmasti osuutensa varhaiseen kuolemaan.

Kallion kesken jäänyt presidenttikausi sai jatkoa, kun Risto Ryti valittiin hänen työnsä jatkajaksi vuonna 1940. Kirkon piirissä vieroksuttiin presidentin puolison kiinnostusta henkimailman ilmiöihin mm. spiritismiin. Relander oli liittynyt vapaamuurareihin, mistä hänet erotettiin sotasyllisyysoikeudenkäynnin ratkettua. Arkkipiispa Salomies totesi kirkon palvelijan vierailleen Rytin luona vankilassa tuomion tultua voimaan. Ryti oli todennut lukeneensa samana päivänä Raamatusta, kuinka opetuslastenkin oli suotu Jeesuksen nimen tähden myös kärsiä häväistystä!

Ville Jalovaara
Myrskyä ja mystiikkaa
Suomen tasavallan presidentit ja kirkko
Kirjapaja, 2018

Ryti opittiin tuntemaan älykönä ja monien mielestä tunteilu ei kuulunut hänen elämäänsä.

Tasavallan 6. presidentti, ehkä paremmin sota-ajan ansioistaan tunnettu C.G. Mannerheim, marsalkka, tutkimusmatkailija, Venäjän keisarillisen armeijan kenraali palveli tasavaltaa vuosina 1944-46 presidenttinä kun sodan jälkeen yritettiin maan tilannetta vakauttaa lähinnä idästä tulevia ”kylmiä tuulia” vastaan. Mannerheimista kertovan luvun otsikko ”Agnostikko vai ortodoksi,”

kertoo varmaan sen, että Venäjä (ja sen kirkko) oli tullut tutuksi, mutta se näyttää pysyneen pääosin ulkonaisena ilmiönä.

Maan seuraava ”päämies”, Juho Kusti Paasikivi oli fenomaanisten tuulien pyörteessä vaihtanut nimensä Hellstenistä Paasikiveksi. Hän toimi presidentin virassa vuosina 1946-1956 ja oli ”pakotettu” vierailemaan useita kertoja Neuvostoliitossa. Suomen sisäpoliittinen tilanne oli vasemmiston nousun johdosta 40-luvun loppupuolella haastava, mutta venäjän kielen taitoisena ja oppia niin Tukholmassa kuin Moskovassakin saanut kosmopoliitti taiteili tietä eteenpäin idän ja lännen puristuksessa.

Paasikivellä kerrotaan olleen kiivas luonne, mutta Stalinin ja Molotovin kanssa neuvottelut sujuivat Suomen kannalta suotuisasti.

Paasikiven seuraaja maan johdossa, Urho Kaleva Kekkonen, oli Suomen historian hahmo, joka ei jäänyt suomalaisten mieliin ainoastaan pitkän presidenttikauden (1956-1981) vuoksi vaan myös henkilöhistoriansa kautta, missä toisen sukupuolen edustajilla oli osansa. Hänen valankäyttönsä eri tilanteissa aiheutti ”toisinajattelijoissa” ihmettelystä. Kirjassa annetaan ymmärtää, että luterilainen kirkkokin oli hänen hyppysissään ja vallankäytön välineenä.

Seuraava (suuri) presidenttimme, Mauno Henrik Koivisto 1982-1994 opittiin tuntemaan fundeeraavana miehenä. Joskus hän pyrki ”kaitsemaan” toimittajia asiallisempaan uutisointiin ja nimitys ”sopulit” tuli tuolloin tutuksi heidän ammattikuntansa suhteen. Jo lapsena Koivisto sai tutustua ”vanhatestamentilliseen” kristillisyyteen ja myös ns. vapaiden kirkkokuntien hartauselämään. Hänellä oli aika ajoin väantöä kirkon organisaation kanssa ja osasi arvostella kirkon toimintaa kriittisesti.

Martti Ahtisaari 1994-2000 oli

kristinuskon ja lähetystyön ystävä ja Nobelin rauhanpalkinto vuonna 2008 oli palkintona hänen työstään rauhanneuvottelijana.

Tarja Halonen 2000-2012 oli ensimmäinen nainen Suomen Tasavallan presidenttinä. Hänen kaudellaan ei presidentillä ollut enää piispanimityksen suhteen valtaoikeuksia. Virkakautensa jälkeen hän myös liittyi kirkon jäseneksi.

Sauli Niinistö 2012- nykyinen ja mittauksissa suuren kansansuosion omaava presidenttimme sai jo lapsuudessa tuntumaa kristilliseen kasvatukseen ja Jumalan siunauksen toivotukset Suomen kansalle ovat luonteva osa hänen persoonaansa.

Tavalliselle kansalaiselle kirja avaa näkökulmia luterilaisen kirkon vaikutukseen isänmaamme eri aikoina ja monille varmaan yllättäviäkin seikkoja maan historiassa.

Samuel Saarevirta

EROSTA SELVIYTYMISEEN

Viestintätehtävissä ja freelance-toimittajana työskentelevä Tuomas Rajala erosi lastensa äidistä kymmenen vuotta sitten – vaimon vielä odottaessa perheen toista lasta.

Tuomas Rajala
Isävuoro
Mieheks selviytymisopas eroon
Atena, 2019

Rajala kertoo jääneensä eron jälkeen yksin. Vanha kaveripiiri ja osa lähimmäistä ystävästään hylkäsi hänet. Hän ei kokenut tarvitsevana apua, sillä hän oli mies, ja miesten kuuluu selvitä asioista yksin...

Rajala kertoo eläneensä nuoruutensa vimmisimmillaan ja testosteronintäyteisimmät vuotensa tiukassa seurakuntakoodistossa, vapaisiin suuntauksiin kuuluvasa maallisen musiikin kuuntelemisen, tupakointi, viinanjuonti, ki-roilu ja seksi olivat syntejä.

Nuorena miehenä naimisiin mennyt mies havahtui eronsa jälkeen siihen, että isät joutuvat usein erossa altavastaajan asemaan. Miehet ottavat – liian – usein passiivisen tarkkailijan rooliin maailmassa, joka tuntuu olevan naisten hallinnassa. Syllisyys perheen rikkoutumisesta estää pitämästä kiinni oikeuksista, ja lapsetkin jäävät useimmiten äidille.

Tilastollisesti miehet selviytyvät avioerosta naisia heikommin, ja miesten kuolleisuusriskikin nousee avioeron jälkeen kaksinkertaiseksi.

Sosiaaliset suhteet voivat olla täysin puolison varassa, jolloin mies jää avioeron hetkellä yksin. Vaikka ympärillä olisi ystäviä, tunteista voi olla vaikeaa puhua, eikä ulkopuolista apua osata hakea. Kirja pyrkiikin tarjoamaan vertaistarinoita ja kannustaa puhumaan toisten miesten kanssa, jotka ovat kokeneet saman.

”Isävuoro” sisältää miesten erotarinoiden lisäksi tiiviin tietopakettin maailmasta, joka odottaa miestä avioeron jälkeen. Rajala käsittelee talousasioiden järjestelyä samoin kuin suhteen luomista lapsiin eron jälkeen.

Eron herättämästä syyllisyyden tunteesta pääsee eroon, ja tunteet käsittelemällä mies selviytyy erosta yhtä hyvin kuin nainenkin.

Rajala kuitenkin haastaa myös pohtimaan, milloin avioero on oikea päätös ja milloin kannattaa

vielä ponnistella suhteen pelastamiseksi.

USKONTO ONGELMIEN RATKAISIJANA

Uskonnoista on tulossa yhä tärkeämpi osa erilaisten maailmanlaajuisten ongelmien ratkaisua.

Emerituspiispa Mikko Heikka painottaa kirjassaan ”Uskonnot kohtaavat” uskontojen rauhanomaisten kohtaamisten vaativan vuoropuhelun opettelemista sekä irtautumista ääriyhden ja poliittisten johtajien ohjauksesta.

Vaikka Eurooppa maallistuu, globaalissa etelässä eri uskontojen kannattajia on yhä enemmän. Uskonnollisia johtajia kuunnellaan myös yhteiskunnallisissa kysymyksissä.

Heikan kirja on tiukkaa asiaa, eikä sitä ”vain lukeista”, vaan se vaatii paneutumista. Mutta paneutuminen myös kannattaa, Heikan tekstit avaavat monia uusia näkökulmia nyky maailman menoon.

Mikko Heikka
Uskonnot kohtaavat
Mahdollisuus parempaan maailmaan?
Gaudeamus, 2018

Kun väestönkasvu, ilmastonmuutos ja poliittiset kriisit saavat ihmisiä liikkeelle, kristittyjen, juutalaisten, muslimien, hindujen, buddhalaisten ja kungfutseilaisten vuorovaikutuksella on Mikko Heikan mukaan ratkaiseva merkitys maapallon tulevaisuudelle.

Uskontojen välisen dialogin tärkeimpiä muotoja on kohtaaminen arjessa, ja käytännössä tämä näkyy Heikan mukaan esimerkiksi suhtautumisena maahanmuuttajiin. Uskontojen vuoropuhelu perustuu myös pyrkimykseen ymmärtää omia ja toisten uskontojen pyhiä tekstejä syvällisemmin.

Heikka painottaa, ettei dialogin tavoitteena välttämättä ole yhteisten mielipiteiden löytäminen, vaan pikemminkin eri mieltä oleminen.

Uskontojen keskinäinen suhde muuttuu, kun vastakkainasetteluista siirrytään vuorovaikutukseen.

Mikko Heikan ”Uskonnot kohtaavat” esittelee uskontojen kohtaamisen edellytyksiä, uskontodialogin uusimpia menetelmiä sekä uskontojen kasvavaa panosta maailmanlaajuisia uhkia torjuttaessa.

Uskonnot ovat olleet aiheuttamassa konflikteja ja levottomuuksia. Nyt ne ovat yhä tärkeämpi osa globaalien ongelmien ratkaisua!

PYHÄN KOSKETUS

Lähetysyhdistys Kylväjän nettisivuilla ja Facebook-seinällä on syksystä 2014 asti ilmestynyt päivittäin uusi rukous. Rukoukset sanoitavat rukoilijoiden tunteita ja elämäntilanteita, ja niiden kautta eletään rukouksin mukana lähetystyön iloissa, suruissa, vaikeuksissa ja kiitosaiheissa.

Moni on löytänyt rukoukset osaksi päivittäisiä rukouksiaan. Useimmiten rukousten kirjoittajana on ollut Kylväjän viestintäpäällikkö Outi Rajala, mutta muutamia muitakin kirjoittajia on mukana.

Nyt nuo rukoukset on koottu yleisön pyynnöstä kirjan muotoon. Kirjan rukoukset on jaettu 11 teemalukuun eli Kengät jalasta - Päivän rukouksia vuosilta 2014-2019 -kirjaa voi lukea kannesta kanteen päivittäisenä rukouskirjana tai sitten hyödyn-

Outi Rajala
Kengät jalasta
Päivän rukouksia vuosilta 2014-2019
Lähetysyhdistys Kylväjä ja CoLink Oy,
2019

tää teemalukuja etsiäkseen rukouksia tiettyihin tilanteisiin. Kirjan viimeistelevät Anni Mattilan puhuttelevat piirroksiset jokaisen luvun alussa.

Kirjan koonnut Outi Rajala toteaa rukoilemisen olevan Jumalan maaperälle astumista ja vaikka rukoilla voi hyvin matkallakin, on välillä myös hyvä viivähtää hetki rukoillen, ottaa kengätkin jalasta.

Hän paljastaa kirjan nimen syntyneen Pekka Simojoen laulun Pyhän kosketus innoittamana. ”Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jolla seisot, on pyhä.”

Otetaanpa näyte luvusta ”Kesästä syksyyn”.

*Syksyn satoa säilöessäni
ymmärrän säilöväni samalla
Sinun hyvyyttäsi,
Pyhä Jumala.
Kiitos runsaasta rakkaudestasi,
jota osoitat minulle
tämänkin sadonkorjuun kautta.
Siunaa sadonkorjuu
eri puolilla maailmaa.
Avaa monien silmät näkemään,
että kaikki hyvä tulee Sinulta.
Jeesuksen nimessä,
aamen.*

Kimmo Janas

Rakkauden viltti lämmittää

Pekka Kujala

Rauhaa! Minä olen 55-vuotias evankelista ja saarnaaja, kotikirkko baptistiseurakunnassa. Tässä todistukseni, miten tulin uskon.

Olin keväällä 1995 juuri päättänyt neljän vuoden yliopisto-opinnot. Pääaineeni oli kirjallisuus, muita aineita olivat esimerkiksi filosofian ja kulttuurin tiede. Kirjoja olin lukenut satoja, mutta en koskaan Raamattua muuta kuin vähäsen oppimateriaalina. Elin viimeiset 8-9 vuotta ennen vapahdusta etsien vastauksia elämään, ajatus että ei olisi mitään syytä tai merkitystä meidän lyhyellä maallisella elämällemme, tuntui täysin väärältä. Jos olisin me kuin eläimet, olisin yhtä välipitämättömiä kysymyksiin kuten "Mikä on elämän tarkoitus" ja "Mitä tapahtuu kuoleman jälkeen".

Uskovaiset terveellistä seuraa

Elämäni vuonna 1995 ei ollut mitään erityistä, olin tavallinen syntinen mies. Olin itsekäs kuten useimmat, valehtelin kun tarve vaati sitä, vähäsen vääräyttä ja ilkeyttä siellä täällä. Kyllä me kaikki tiedämme, minkälaista elämä ilman Jumalaa on. No, olin saanut uskovaisia tuttaviani. Tulen kodista, jossa Jumala, Jeesus ja evankeliumia ei koskaan mainittu ja ajattelin, että kristityt olivat outoja ja kummallisia. Pystyin väittelemään heitä vastaan, kun he kertoivat evankeliumia, kuitenkin merkittävä asia oli, että heidän sanansa tarttui kiinni sisimpääni. Omatuntoni heräsi ensimmäistä kertaa, rupesin ajatuksissani puolustamaan itseäni, "että enhän minä nyt niin paha ihminen ole, varmaan, jos Jumala on olemassa, niin Hän päästää minut Taivaaseen" ja niin edelleen...

He olivat erittäin radikaalisesti uskovaisia, jotka todistivat suo-

raan ja voimakkaasti Jeesuksesta, että Hän kärsi ja kuoli minun vuokseni, että Hän sovitti syntini ristillä. He puhuivat saamisesta rauhaa Jumalan kanssa, pääsemistä hengelliseen yhteyteen elävän Jumalan kanssa ottaen vastaan Jeesuksen rakkautta, oli puhe taivaasta ja helvetistä. Oli aikoja, kun tulin aivan raivoisaksi heihin, mutta heidän sanansa vaikuttivat edelleen minuun. Minulla oli kasvavaa ongelmaa alkoholin kanssa, olin opiskeluaikana juonut kaljaa runsaasti, se on ihmeellistä, kuinka monet voi opiskella ja ryypätä, mutta niin se oli. Ja vielä lisäksi olin muutaman vuoden ajan ollut mukana vanhan lapsuuskaverin kanssa, joka halusi juhliä tosi paljon. Viimeiset vuodet, kesäisin olin päissänä kolme päivää viikossa, ja ymmärsin että nämä uskovaiset ovat minulle terveellistä seuraa, kaipa sen takia kestinkin olla heidän kanssaan...

Totuus iski sisimpään

Kesällä 1995 kuoli läheinen sukulaiseni, menin hautajaisiin Pohjois-Suomeen, Savukoskelle. Lähiomainen oli ollut tosi uskovainen ja hautajaiset olivat ihmeelliset, Jumalan läsnäolo oli paikalla, sukulaiset itkivät, mutta minä koin ihmeellistä iloa kesken kaiken, se oli ylläluonnollista. Kaikki tämä haastoi järkeäni, yhtäkkiä aloin ymmärtää, että ehkä on jotain suurempaa kuin minun tai ihmisen aivot ja mieli.

Palattuani kotiin hautajaisista olin yksin kotona myöhään illalla. Luin kristillistä kirjaa, olin vielä vastahakoinen kristinuskoa kohtaan, mutta huomasin, että en voinut vastustaa lukemista ja siitä kuulemista. Kun luin kirjaa, yhtäkkiä tarina Jeesuksen teosta ristillä tuli esille. Kirjailija kertoi hyvin yksinkertaisesti, että Jeesus kuoli syntieni puolesta, ja että olin sovitettu Jumalan

kanssa Jeesuksen kautta. Siinä luki, että Jeesus kirjaimellisesti otti syntini päällensä minun edestäni, ja että Hän kärsi rangaistuksen sijastani. Se oli juuri tämä totuus, joka iski sisimpääni täydellä ymmärryksellä, en ollut koskaan nähnyt tai ymmärtänyt tätä, se oli ikään kuin ilmestys. Ymmärsin logiikan, jos teemme rikosta, tulee poliisi ja me joudumme tuomioistuimeen, meidät tuomitaan rangaistukseen meidän rikoksistamme, joudumme vankilaan. Tämä on oikeutta, ja oikeus sinänsä tulee Jumalalta. Hänellä on myös tuomioistuimien, mutta Jeesus otti siis minun syntini ja minun rangaistukseni päällensä minun edestäni, minun puolestani, olin siis armahdettu, ymmärsin yhtäkkiä kaiken tämän.

Rakkauden lämmittävä viltti

Olin kuitenkin järkipööräinen ja halusin todisteita, mutta nyt sydämeni oli aivan auki Jumalaa kohden, ensimmäistä kertaa. Koin, että jos annan elämäni Jumalalle, niin minä kuolen, siis se "vanha Pekka" kuolee. Olin myös nähnyt unta monta vuotta, että kuolisin 30 -ikäisenä, ja minä olin nyt 30 vuotta... Oli sellainen tunne ja tilanne, että heittäydyn tuntemattomaan ja se oli "kaikki tai ei mitään".

Katsoin ulos ikkunasta yötaivasta, ja sitten minä huusin: "Jumala, jos olet, näytä sen minulle nyt!" Ja mitä sitten heti jälkeenpäin tapahtui, oli että Jumala tuli luokseni. Hän todella iski täydellä voimalla minun sisimpääni ja ylleni, minä ikäänkuin näin ja koin Jeesuksen hyvin selvästi. Sisimpäni oli ollut pimeä, kylmä, yksinäinen ja tyhjä huone, mutta nyt oli yhtäkkiä kirkasta ja lämmintä, ja minä täytyin kokonaan Jumalan rakkaudella. Se oli kuin "rakkauden lämmittävä viltti" sielussani, koko huone tuli häikäisevän valkoiseksi, kirkkaaksi. Kumarruin nöyrästi polvilleni pienessä asunnossani ja otin esiin evankelistisen traktatin, jonka olin saanut uskovaisilta. Se kertoi pelastuksesta,

luin ja rukoilin siinä olevan pelastusrukouksen uudestaan ja uudestaan, kyyneleet virtasivat. Olin sinä hetkenä todellakin ottanut Jeesuksen ja pelastuksen vastaan.

Sanat tulivat eläväksi

Seuraava päivä, joka seurasi tätä hengellistä kokemusta, oli aivan ihana. Kaikki, luonto, ympäristö ja elämä itsessään oli saanut väriä, valoa. Olin jatkuvasti Jeesuksen lähellä, Jumala oli todella muuttanut tyköni, ihan sisimpääni. Rauhaa ja iloa, joka ei koskaan näyttänyt loppuvan. Se oli hengellinen pyhä yhteys Jumalan kanssa, joka oli paljon enemmän kuin koskaan olisin voinut kuvitella, se oli kuin elämää korkeimmalla mahdollisella tasolla. Se oli myös kuin vihdoin tulla kotiin, ikäänkuin kotisatamaan. Tämä Jumalan yhteys oli tosi pyhä, se oli kunnioitusta ja Jumalan pelkoa positiivisella tavalla. Huomasin että Jumalan läsnäolossa olin täysin tyytyväinen, ainoa asia mitä halusin enemmän, se oli Herra Jeesuksen läsnäoloa, että tulisin Häntä lähemmäs. Koin todella olevani rakastettu ja hyväksytyt.

Oli minulla Raamattu kotona. Ainoa paikka, jonka tiesin, oli Psalmi 23, aloin lukea sitä, mutta pääsin vain pari lausetta, ennen kuin kyyneleet valuivat. Olin aikaisemmin yrittänyt lukea vähäsen Raamattua, mutta en ymmärtänyt mitään, nyt sanat siinä olivat "eläviä" ja ymmärsin

täysin! Jumalan Sanaa lukien täytyi Pyhällä Hengellä, Sana oli todellakin voimakasta, sielun hengellistä ruokaa ja luin tosi ahkerasti. Juoksin kaikissa mahdollisissa jumalanpalveluksissa ja kokouksissa, kaikki päivät ja ajat, Jeesus oli minun kaikkeni. Minut kastettiin muutaman viikon päästä, ja sain myös "Pyhän Hengen kasteen".

Kutsu tulee

Ensimmäinen vuosi oli sellainen "vauva-aika" jolloin lankesin eri karkeisiin syntiin, varsinkin kaljaan ja humalaan. Silloin Jumalan läsnäolo ikäänkuin rajusti vähentyi, olin vielä pelastettu Jumalan armosta, mutta Pyhän Hengen elämä, jonka olin kokenut jatkuvasti sisimmässäni, katosi kuin olisi kiristänyt hanaa... Silloin käännyin itkien ja katuen, tein parannusta, ja heti tuli se ihana Jeesuksen läsnäolo takaisin. Opin vaeltamaan pyhityksessä Jumalan Sanassa ja Pyhän Hengen voiman avulla. Kutsu toimia evankelistana ja saarnaajana tuli heti, ja sitä tietä Jeesuksen kanssa kuljen vieläkin. Näin minusta tuli uskovainen Jeesuksen oma, kiitos Jeesus!"

Asun toistaiseksi Ruotsissa, Östersund, mutta ensi vuonna muutamme vaimoni Anetten kanssa Tornionlaaksoon. Olemme tehneet viime vuosina lähestyömatkoja Pohjoiskalottiin, ja käyneet varsinkin eri helluntaikirkkoissa Suomen ja Ruotsin Lapissa, niin kuin Kemijärvi, Kuusamo ja Kolari.

Softatalo AIDA Oy

HALUATKO SÄÄSTÄÄ ENERGIAA JA RAHAA?

Säästetään kaukolämpöä, maakaasua, nestekaasua, öljyä ja käyttövettä kiinteistöissä. Globalisti ainutlaatuiset ja varmat järjestelmät toteuttavat n. 10-30 % säästöjä nopeassa takaisinmaksuajassa.

OTA YHTEYS, NIIN TEEMME TARJOUKSEN !

petri.aalto@aida-energy.com
www.aida-energy.com

RENKAAT | VANTEET | ASENNUKSET
PYÖRÄNSUUNTAUKSET
RENGASHOTELLI

Meillä palvelu pelaa!

PALVELEVA RENGASTALO
LAPIN KUMI OY
ROVANIEMI | KEMINMAA | TORNIÖ | PELLO | SODANKYLÄ
www.lapinkumi.fi

ERILAINEN RENGASLIIKE
point S
OULU | JYVÄSKYLÄ | HIMANKA
www.erilainenrengasliike.fi

t o s i k u v a t

MESTARI CHENG

Mika Kaurismäen uusi elokuva Mestari Cheng kertoo kiinalaisesta mestarikokki Chengistä, joka saapuu poikansa Niu-Niun kanssa suomalaisen syrjäkylään Lapin perukoille etsimään mystistä herra Fongyongia. Elokuva on kuvattu Raattamassa, Kittilässä, Sodankylässä ja Kiinassa.

Mestari Cheng on draamako-media hyvästä ruuasta, Lapista ja erilaisten tapojen kohtaamisesta hyvässä hengessä ja ruohonjuuritasolla. Se on tarina erilaisista kulttuureista tulevien tavallisten ihmisten yllättävästä tapaamisesta ja tutustumisesta. Tarinan sisällä myös mielenkiintoinen isä-poika -suhteen rakentelu.

Parhaaksi hongkongilaiseksi näyttelijäksi valittu Chu Pak Hong esittää elokuvan nimiroolin. Mestari Cheng on hänen ensimmäinen kansainvälinen elokuvansa ja yhdessä Anna-Maija Tuokon kanssa he muodostavat elokuvan pääparin. Herkullisena sivuosakaksikkona elokuvassa nähdään Vesa-Matti Loiri ja Kari Väänänen Sirkkan Baarin kanta-asiakkaina. Samalla kun mestari Cheng opettaa kaksikolle kiinalaista ruokakulttuuria, nämä puolestaan perehdyttävät kiinalaisen leskimiehen ja hänen poikansa lappilaiseen elämäntapaan. Todella aitoa suomalaista menoa lavatansseineen ja peilityn jänven taakse laskeutuvien aurinkoineen. Ja mikä parasta, Veskuakin pääsee esittämään Taisto Wesslinin Eino Leinin tekstiin säveltämän ”Lapin kesän” – kyllähän te muistatte: ”Oi oppi ottakaatte joutsenista. Ne lähtee syksyin, palaa keväisin. On meidän rannoillamme rauhallista. Ja turvassa on rinne tunturin.”

Elokuvan on käsikirjoittanut Hannu Oravisto ja kuvannut Jari Mutikainen. Elokuvan on tuottanut Marianna Films yhteistyössä kiinalaisten osatuottajien By Median, Han Ruan Yuan He:n ja QianJi Culture Co:n kanssa.

© Marianna Films

© Marianna Films

© Marianna Films

© Marianna Films

© Jouko Piipponen/Marianna Films

Lapin viestintä- ja markkinointitoimisto House of Laplandissa toimiva Lapin elokuvakomissio on auttanut tuotantoa muun muassa kuvauspaikkojen, paikallisen työryhmän ja palveluntarjoajien etsimisessä. Elokuva toimiikin todella hyvänä matkailunedistäjänä niin mahtavien maisemien – Jari Mutikaisen loistavaa kuvausta – kuin lappilaisen elämäntyylin esittelijänä. Jopa tällainen etelän kasvatti Espoosta alkoi haikailla Lapin tietöille taipaleille.

Elokuvan levytys-oikeudet on myyty jo mm. Japaniin, Australiaan, Sveitsiin, Unkariin, Viroon ja Israeliin ja parhaillaan neuvotellaan useiden muiden maiden kanssa. Elokuvalle on levytysso-pimus myös Kiinassa ja Pohjois-maissa. Suomen tv-oikeudet on ostanut Yle ja elokuvan levittää SF Studios.

Pitkästä aikaa elokuva, jossa ei ole väkivaltaa eikä seksiä – no taisi olla yksi pussailukohtaus. Kotiin viemiseksi jäi hyvä mieli leppoisasta tarinasta Suomen suvessa.

MESTARI CHENG

Käsikirjoitus: Hannu Oravisto
Ohjaus: Mika Kaurismäki
Pääosissa: Chu Pak Hong, Anna-Maija Tuokko, Kari Väänänen, Vesa-Matti Loiri ja Lucas Hsuan.

t o s i k u v a t

ANGEL HAS FALLEN

Yhdysvaltojen presidentti Allan Trumbull (Morgan Freeman) yritetään salamurhata ja hänen luotomiehensä, salaisen palvelun agentti Mike Banning (Gerard Butler) lavastetaan syylliseksi. Banning onnistuu karkaamaan, ja joutuu pakenemaan omaa järjestöään ja päihittämään FBI:n selvittääkseen kuka oikeasti on iskun takana.

Puhdistaakseen nimensä ja pitääkseen perheensä turvassa sekä pelastaakseen maansa

© Jack English

© Jack English

© Simon Varsano

Banning joutuu turvautumaan yllättäviin liittolaisiin. Eli lyhyesti sanottuna, monen monituista kertaa veivattu juoni taas uudelleen lämmitettynä.

Angel Has Fallen jatkaa ”Olympos on valloitettu” (2013) ja ”London Has Fallen” (2015) elokuvien sarjaa. Ja jälkikin on tuttua vauhtia ja vaarallisia tilanteita – tosin hieman rajoitetummin kuin edeltävissä osissa; ensimmäisessä hajoitettiin Valkoinen Talo ja osa Washingtoniakin, kun taas toisessa Lontoon keskusta pantiin maan tasalle. Nyt tuhoutuu ainoastaan yksi sairaala.

Sarjan ensimmäisessä osassa vielä edustajainhuoneen puhemiehenä toiminut Trumbull on noussut presidentiksi, jonka

yttenä kantavana teemana on syrjäyttää yksityiset turvallisuus-

© Jack English

justuu vielä asiansa osaava Nolte.

Elokuvan juonessa ei ole mitään uutta, mutta räiskettä on sitäkin enemmän. Miestä kaatuu kuin heinää niin hyvien kuin pahistenkin joukoista. Freeman esittää jälleen kerran luotettavan oloista, harkitsevaa presidenttiä ja Butler, joka on ollut myös mukana tuottajana, hallitsee tap-pelun lisäksi ne kuuluisat pari kasvoilmettä...

Kimmo Janas

ANGEL HAS FALLEN

Käsikirjoitus: Katrin Benedikt, Robert Mark Kamen, Creighton Rothenberger
Ohjaus: Ric Roman Waugh
Näyttelijät: Gerard Butler, Morgan Freeman, Piper Perabo, Lance Reddick, Jada Pinkett Smith

Roolit miehen elämässä

Turkka Aaltonen

Jokainen kulttuuri sisältää tuhansia elämäntapoja, jotka ovat ihmisille omaleimaisia. Mikä on suosittua tai normaalia käyttäytymistä Suomessa, ei ole sitä Japanissa ja Keniassa – ja päinvastoin.

Pienestä pitäen alkaa lapsen muokkaus kulttuurin muottiin ja eipä aikaakaan, kun pikkuinen tapaa isänsä jälkeä. Tavot, riitit, tieto, taito, uskomukset ja eväreseptit siirtyvät lapsen tyhjälle kasetille.

Vähitellen tulee aika, jolloin nuorukainen alkaa tajuta roolien merkityksen elämässä. Hän tietää, että juutalaisten roolit ovat toiset kuin arabien ja suomalaisten roolit erilaiset kuin ruotsalaisten.

Mies saa mallin miehen rooliin yleensä isästä, enosta, sedästä tai naapurista. Se on hänelle miehen mitta. Isän perässä poika tekee, mitä osaa, oppii ja mihin on taipumusta. Joskus isä ja poika ovat hyvinkin erilaisella kirveellä veistettyjä – lapset tulevat myös äitiinsä. Poika ei välttämättä seuraa edes tavoissaan isän jälkeä.

Mies oppii, että on olemassa erikseen naisten työt ja miehen työt. Miesten vaatteet ommellaan eri tavoin kuin naisten. Miesten hiukset ovat erilaiset ja ne kammataan eri tavoin kuin naisten. Perinne on vahvasti kuvassa, mutta nykyaika yrittää murtaa menneisyyttä. Kuitenkin luonnostaan poika yleensä kiinnostuu poikamaisista asioista: autoista, moottoreista, veneistä, junista, rakentamisesta, kokeiluista, aseista, kilpailemisesta ja aikanaan tytöistä. Mutta joillekin pojille ei miehen rooli luonnu. He välttävät sormien likaamista, ulkoleikkejä, poikasakkeja, rajua käytöstä. Mieluummin he piirtävät, muovailevat, kirjoittavat,

soittavat, opettelevat leipomaan ja laittamaan ruokaa.

Monien herkkäsielujen miesten on vaikea yrittää muuttaa olemustaan ja ryhtyä karkeammiksi kuin ovat. Kaikenlainen väkivaltainen miehen rooliin mahdolluttaminen rassaa heidän sieluun. Jokin heissä on linnunpoikaa, eikä jätkämäinen rehvastelu sovi tällaisille miehille.

Kun on koti ja roolit etsivät omistajaa, tarvitaan sopeutuvaa asennetta. Aviopuolisot eivät ole aina selvästi löytäneet miehen ja naisen rooleja. Eikä heissä ole silti mitään vikaa. Yleensä nainen kalustaa ja verhoilee kodin, huonoimmassa tapauksessa anoppi. Joskus mies innostuu astumaan ulos roolistaan ja pyrkii myöskin tälle alueelle. On miehiä, jotka ompelevat ja virkkaavatkin. Jos päästään yhteiseen sopimukseen pelisäännöistä, voi tällainen menettely lujittaa liittoa. Samoin yhteinen siivoaminen ja järjesteleminen, kodinhoito ja pikku remontti voivat lisätä yhteen- kuuluvuutta. Ruoan laito ja leivonta ovat perinteisesti naisten töitä, mutta kulttuuri- muutoksen myötä yhä useampi mies osaa myös keittiötöitä. Joskus tällainen saattaa synnyttää jännitteitä, onhan kysymys naisen vahvoista lajeista.

Jos mies on tassukka ja nainen päättäväinen, saattaa käydä niin, että naisesta tulee perheen pää. Se on vanhan kansan nimittämä akkavalta, hamevalta, iso iita ja pirttihirnu. Tällaisessa taloudessa roolit sekoittuvat. Naisesta tulee pappi ja tuomari, joka vastaa kodin hengellisestä annista, sekä tarpeen tullen jakaa oikeutta perheessä. Nainen hoitaa myös raha-asiat ja antaa joskus miehelle namirahaa. Nainen ostaa miehen vaatteet, että hänen oma nallekarhunsä näyttäisi somalta.

Kristus ei ole rajoittunut rooleihimme. Voimme hallita hyvin tai huonosti kulttuurin meille saneleman roolin, mutta siitä huolimatta Jumala on kanssamme. Jumalalla ei ole mitään oikean pyhityksen roolimallia, johon hän sitoutuisi. Jumala

sitoutuu Kristukseen ja Kristus sitoutuu syntisiin ihmisiin, uskoviin ja seurakuntaan. Jumala sitoutuu kristittyyn mieheen ja ohjaa häntä sanallaan elämän valinnoissa: ”*Samoin, te miehet, eläkää taidollisesti kukin vaimon kanssa, niinkuin heikomman astian kanssa ja osoitakaa heille kunnioitusta, koska he ovat elämän armon perillisiä niinkuin tekin; etteivät teidän rukouksenne estyisi*” 1.Piet.3:7.

Kristitty mies kysyee rooliensa Kristukselta. Hän tulee heikkouksineen ja puutteineen Vapahtajan luo ja rukoilee, että sais apua elämässään. Silloin tapahtuu ihme, Kristus hoitaa Vapahtajan roolissa kristittyä miestä.

Aadam

Jumala loi Aadamin, miehen. Teki hänet tomusta ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän hengen. Jumala teki hänet omaksi kuvakseen. Syntiinlankeemuksen jälkeen Aadam näytti edelleenkin Jumalan kavalta. Mutta todellisuudessa Aadam oli kadottanut kirkkautensa, viisautensa, ikuisen elämän ja myyty paholaiselle.

Kun Kristus astui maailmaan, hän tuli korjaamaan pilalle menneen miehen. Uskoon tulossa mies saa osakseen Kristuksen, uuden Aadamin. Niin alkaa kilpailu näiden kahden Aadamin välillä.

”*Ensimmäisestä ihmisestä, Aadamista, tuli elävä sielu; viimeisestä Aadamista tuli eläväsitekevä benki. Mutta mikä on hengellistä, se ei ole ensimmäinen, vaan se, mikä on sielullista, on ensimmäinen; sitten on se, mikä on hengellistä. Ensimmäinen ihminen oli maasta, maallinen, toinen ihminen on taivaasta... Ja niinkuin meissä on ollut maallisen kuva, niin meissä on myös oleva taivaallisen kuva*” 1.Kor.15:45-49.

Kristitty mies tietää olevansa turmeltunut, turmeluksen ja perisyntin alainen. Hän tietää kantavansa lihassaan paholaisen perintöä. Se tuottaa hänelle tuskaa ja jatkuvaa kiusaa ja vaike-

utta. Mies tahtoi olla kokonaan uuden Aadamin, Kristuksen valtaama. Mutta päivittäin hän huomaa kielteisiä ilmiöitä ja syntejä olemuksessaan.

Raamatusta mies lukee lain ja evankeliumin. Laki osuu hänen vanhaan Aadamiinsa, evankeliumi taas ruokkii hänen uutta Kristus-luomustaan. Tämä terveellinen jännite pitää hänet tarkkaavaisena ja valvovana.

Jos mies luulee olevansa niin pyhä, ettei hänessä vaikuta enää vanha Aadam, tulee hänestä raskas tyyppi ympäristölleen. Jos mies taas ei ollenkaan löydä Kristuksen voimaa uskonelämäänsä, käy samoin. Myös tällainen uskonnollinen mies on läheisiään kuluttava ihminen.

Mies huomaa, että vanha Aadam seuraa häntä kaikkialle: Aadam olohuoneessa, makuukamarissa, saunassa, keittiössä, työpaikalla, matkalla, neuvonantajana, järkeilijänä, turhanpuhujana, nautiskelijana tuotullessaan turmeluksen ilmapiirin. Huonoa on, että siihenkin tottuu.

Jos mies ei ole muuta kuin vanha Aadam, tulee avioliitossa varmasti vaikeuksia, Aadam on sen verran kiero tyyppi, olipa sukunimenä sitten Aaltonen tai Virtanen. Kristitty mies tunnustaa aadamillisuutensa ja pyrkii pitämään sen aisoissa. Mies ei halua tai hänen ei pidä pyrkiä voittamaan, nujertamaan tai kohtelemaan huonosti kotonaan asuvaa Eevaa, vaimoan. Mies huomaa, että vaimokin joutuu taistelemaan vanhan Eevansa kanssa. Samat ongelmat kohtaavat myöskin häntä.

Vaikka vuodet kuluvat, Aadam on eloisa, elinvoimainen, virkeä ja aina äänessä. Mies on huolissaan tästä ja yrittää olla kuulematta Aadaminsa ääntä. Joskus hän onnistuu, toisinaan epäonnistuu raskaasti.

Kun Aadam johtaa huushollia, on odotettavissa vain lihan tekoja ja kuolemaa hengellisessä mielessä. Saattaa olla, että maailman mielestä Aadam on onnistunut erinomaisesti

pyrkimyksissään, Aadamin uskonnollisuus kun on sitä lajia, joka kelpaa hyvin kaikille. Aadam tappaa uskon, rukouksen ja Kristuksen odotuksen. Se korvaa edellä mainitut uskonnollisuudella. Aadamin eväät ovat vain ajalliset, lihalliset ja heikot. Niitä hallitsevat pimeys ja sokeus. Aadamin suonissa virtaa kyyn myrky.

Jos Aadamin tahto tapahtuu, Kristus pannaan viralta, hänet ristiinnaulitaan jälleen kerran. Raamatun sanaa Aadam ei voi ottaa todesta, hänellä ei ole edellytyksiä uskoa siihen. Aadamin rukous on hengetöntä. Kaste ja ehtoollinen ovat Aadamille vain uskonnollinen tapa ja seurakunta paikka, jossa voi saada lisää kunniaa ja mainetta. Aadam on myös mestarinäyttelijä. Se ottaa Kristuksen mallin ja rupeaa soveltamaan Herran esimerkkiä käytäntöön. Tästä syntyy sosiaalinen kristillisuus, jossa henkisille asioille annetaan arvoa. Aadam saattaa tehdä kaikki Kristuksen ohjeiden mukaan, jopa pyrkiä täyttämään lain – osittain. Mutta silti hän on auttamattomasti ulkopuolella, hengellisesti kuollut, nimikristitty, muotojumallinen, teeskentelijä, kuoleman lähettäjä.

Kristityn miehen suurin vihollinen, valitettavasti myös paras ystävä, on hänen vanha Aadaminsa. Hautaan saakka mies käy kamppailua vanhan Aadaminsa kanssa. Usein hän on uupunut ja toivotonkin. Joskus taas velttoillessaan hän penseydessään viihtyy hyvin Aadaminsa kujeissa. Mutta mies tietää myös, että voiton avaimet ovat olemassa. Ne ovat kätkeyty Kristuksessa. Elämä voittaa, sillä toinen Aadam – Kristus elää!

Testamentintekijä

Miehen päivät kuluvat vääjäämättömästi kohti loppuaan. Mies kuolee ennemmin tai myöhemmin. Miehen muisto jää ja hautajaisissa kerrataan hänen elämänsä. Joskus itketään niin murheellisia asioita. Kun hän on kuollut, itketään sitä, ettei hän enää ole keskuudessamme.

Vanheneva mies ajattelee usein elävänsä vielä pitkään. Ei hän mieli, kuka tulee kantamaan hänen arkkuaan, kuka siunaa, mihin arkku lasketaan, kuka puhuu hautajaisissa. Mies ei ajattele kuolemaa. Jos hän alkaa puhua kuolemasta, häntä pidetään häiriintyneenä.

Mies uskoo olevansa tarpeellinen. Tähän perustuu ajatus ansaitusta eläkkeestä. Se tieto pitää hänet elämässä, hänellä on tavoite, johon hän pyrkii. Mies ei ajattele, ettei hän välttämättä ole silloin enää kovin hyvä kunnoltaan ja terveys saattaa huonontua päivä päivältä. Hän

ei ajattele, ettei ole ollenkaan sanottu, eläkö hän niin kauan.

Jos mies tietää kuolevansa lähiaikoina, hän laatii testamentin. Testamentti on tarpeen varsinkin silloin, jos mies on elänyt yksin tai hänellä ei ole perillisiä. Laki velvoittaa miehen antamaan suurimman osan sukulaisilleen. Siinä vaiheessa mies tuntuu olevan sukulaisten mielestä tärkeä henkilö.

Mutta kristityn miehen testamentti on toisenlainen. Hän testamenttaa kokemuksensa ja uskonsa rakkaalleen ja läheisilleen. Se on kallis perintö, arvokkaampi kuin raha tai kassavaranto. Esirukoukset ovat testamenttia läheisille. Kristitty mies rukoilee joka päivä rakkaistensa puolesta. Vaikka hän kuoleekin, ovat rukoukset testamentatut taivaan pankkiin. Kristityn miehen todistus Herrasta muistetaan jälkeenpäinkin. Hänen kuoltuaan lapset tulevat ja kyselevät samaa Jumalan tietä pelastukseen. Miehen hengelliset kirjat ja kasetit, seinätaulut ja Raamattuaiheiset kuvat ovat testamenttina läheisille. Miehen laulut muistetaan. Hänen veisuunsa ja antaumuksella laulettu hengelliset laulut säilyvät mielisä testamenttina. Miehen rukoukset jäävät läheisten mieleen.

Kristus ja hänen Henkensä valvovat, että miehen testamentti käytetään oikein

hänen läheistensä hyväksi. Herra näkee, että testamentin pääsisältö on uusi liitto Jeesuksen veressä, Vapahtajan ristinkuolema ja ylösnousemususko. Hän tietää, miten mies eläessään tuskaili läheistensä pelastumisen puolesta, mitkä vaivat, kyyneleet, valvomiset mies kokikaan ajatellessaan toisia.

Nyt sitten testamentti luetaan läheisten ja saattajien hyväksi. Testamenttaaja on mennyt kirkkauteen, pyhien luo, Kristuksen luo. Hänen ei ole enää koskaan murhe, ei vaiva, ei kipu, ei pelko, ei sota, ei kilvoitus, ei väsymys, ei synty, ei heikkous, ei vajaavaisuus, ei kuolema. Mies on löytänyt Kristuksen luona täydellisen rauhan, ilon ja levon.

”*Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskybuodon, ylienkelelin äänen ja Jumalan pasuunan kuulussa ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin; sitten meidät, jotka olemme jääneet tänne, temmataaan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa. Niin lohdu- takaa siis toisianne näillä sanoilla*” 1.Tess.4:16-18.

Ote Turkka Aaltosen kirjasta ”Kristityn näköinen mies” (Ev.lut. Herätysseuran kirjapaino, 1993).

Tilaa Euroopan vanhin kristillinen miestenlehti!
TOSIMIES – miestenlehti ilman tyttöjen kuvia.
6 numeroa / vsk
VAIN 35 €!
www.tosimies-lehti.fi

Parikymmentä vuotta vanhan edeltäjämallin pyöreäkköistä muodoista takaisin kulmikkaille juurilleen palannut Suzuki Jimny ihastuttaa niin ulkonäöllään kuin maasto-ominaisuuksillaankin.

Otimme kesän lopulla koeajoon uudistuneen Suzuki Jimnyn.

Jimnyssä huomio kiinnittyy ensimmäiseksi "söpöön" ulkomuotoon, mikä keräsiikin koeajoviikkomme aikana runsaasti kiinnostuneita – jopa ihailevia – katseita kadunvarsilla ja bus-sipysäkeillä.

Viivoitin- muotoilua

Kulmikas muotoilu helpottaa hahmottamaan auton ääriivivoja, toisaalta pystyt pinnat myös maksimoivat 3,65 m pitkän ja 1,65 m leveän auton kappan sisätilat.

Uusi Jimny on lyhentynyt edelliseen versioon nähden 3 cm, mutta toisaalta korkeutta on tullut lisää 5,5 cm ja leveyttä 4,5 cm. Akseliväli 2,25 m ja maavara 21 cm ovat säilyneet entisellään.

Näppärä kaupungissa

Pienen kokonsa puolesta Jimnyä on mukava pyöritellä ahtaissa parkkihalleissa ja kaupunkiliikenteessä.

102 hevosvoiman moottori vie autoa ihan näppärästi ja sangen äänettömästi, mutta kun nopeus nousee yli 80 km/h, 1,5-litraisen koneen melu alkaa häiritä sisätiloja. Eli moottoritienopeuksissa Jimny ei ole parhaimmillaan.

Yllättävästi vain 5-pykäläinen vaihdelaatikko saa kuskin vauvaamaan vaihdekeppiä sangen tiuhaan.

Maastossa omimmillaan

Sen mitä moottoritieajossa häviää, tulee moninkertaisesti takai-

Suzuki Jimny

▲ Suzuki Jimnyn ulkomuodossa on tietty äijämäisyyttä, mutta myös aimo-annos hellyttävää sympatiaa. Varsinkin iki-ihanat pyöreät ajoalot saavat hymyn katsojan huulille.

sin siirryttäessä mökkiteille tai jopa kunnon ryteikköön.

Jimnyn teräksistä tikapuurunkoa on vahvistettu eli se on entistä vääntöjäykempi.

Tulokulma on 37, ramppinkulma 28 ja jättökulma 49 astetta, joten eteneminen huonossa

▲ Sivusta katsoen Jimnystä tulee mieleen kutistettu G-sarjan Mercedes-Benz.

▼ Mittaristo on selkeä ja hyvin luettavissa ohjauspyörän takaa.

maastossa on kivutonta.

Jakolaatikosta saa valittua kytkettävän nelivedon – Jimnyhän on lähtökohtaisesti takavetoinen – ja alennusvaihteistokin löytyy. Keskitasauspyörästöä ei löydy, joten neliveto soveltuu parhaimmin liukkaaseen keliin.

Vääntöä toivoisi moottorista hieman nykyistä 130 Nm enemmän, mutta kyllä tälläkin pärjää.

Ei isolle porukalle

Vaikka sisätilat ovat suuremmat kuin ulkonäkö antoi ymmärtää, pieni on pieni, sille ei mahda mitään.

Suzuki Jimny on neljän hengen auto, jossa takaistuimet ovat

▲ Jos takapenkit ovat käytössä, tavaratilaan ei mahdu kuin hätäisesti Lidlin kassi.

kyllä tilavat, mutta täysin ilman muotoilua. Takana istutaankin polvet pystyssä eli ainakin pittemillä jotoksilla aikuismittoihin yltäneillä tosimiehillä saattaa paikat puuttua.

Etupenkeistä löytyy sentään hieman muotoilua, mutta täysin tyydyttävän ajoasennon saaminen vaatii vaivaa. Esimerkiksi korkeussäätö puuttuu. Sivustatukeakin toivoisi hieman lisää.

Vastinetta rahalle

Koeajoautomme hinta 30 435,92 euroa tuntuu ensikuulemalta paljolta tämän kokoisesta autosta, mutta kun muistaa kyseessä olevan maastoauto – ei siis mikään citymaasturi –, tilanne onkin jo toinen.

▼ Edessä istuvilla on ruhtinaalliset tilat, ja kuskin työskentelymahdollisuudet hyvät.

▲ Kun takapenkit kippaa nurin, tavaratilaa löytyy jo kahden hengen viikonloppumatkaa varten, 377 litraa.

◀ Kosketusnäytön käyttöopettelu kesti tovin, mutta monet säädöt löytyvät onneksi kuitenkin manuaalisina.

▲ Vetotavan saa valittua kepillä, ei sähköisesti.

▼ Konepellin alta löytyy vapaasti hienokäyttöinen 1,5-litrainen, 102-heppäinen bensakone.

